

Rościszewo, dnia 7 listopada 2025 r.

Dotyczy: „Budowa chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo”

Zgodnie art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, ze zm.) organ właściwy do wydania decyzji dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W związku z powyższym treść niniejszej decyzji zostanie udostępniona na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Rościszewo – www.roszczewo.bip.org.pl na okres 14 dni od dnia wydania decyzji.

Opublikowano w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie w dniu 7 listopada 2025 r. na okres 14 dni.

Z up. WÓJTA
Marek Chyliński
Kierownik Referatu Rolnictwa,
Rozwoju, Gospodarki Komunalnej i Budownictwa

DECYZJA

o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia

Na podstawie art. 104 i 107 § 1 – 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), zwana dalej: „kpa”, art. 71 ust. 2 pkt 1, 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 80 ust. 1 oraz 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), zwanej dalej „ustawą ooś”, w związku z § 2 ust. 1 pkt. 51 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 poz. 1839, ze zm.), zwanego dalej: „Rozporządzeniem RM” po rozpatrzeniu wniosku Pana

z dnia 3 października 2024 r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo, i przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko

orzekam

odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia pn.:

„Budowa chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo”

UZASADNIENIE

Z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo” wystąpił do Wójta Gminy Rościszewo w dniu 3 października 2023 r. Inwestor – Pan

Do wniosku załączono następujące dokumenty:

- raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo” w 1 egzemplarzu w formie pisemnej oraz w 4 egzemplarzach w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, zwany dalej „raportem ooś”;
- poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- mapę, w postaci papierowej i elektronicznej, z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

- potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej w wysokości 205 zł.

Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie wolnostojącego budynku inwentarskiego – chlewni o powierzchni zabudowy ok. 2000 m², wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, w którym prowadzony będzie rusztowy chów świń. Obsada chlewni (ilość stanowisk dla tuczników) wynosić będzie 1950 szt. Wielkość chowu w chlewni w jednym cyklu wyniesie 273 DJP. W projektowanej chlewni będzie utrzymywany chów bezściółowy – rusztowy, co będzie się wiązało z powstawaniem nawozu płynnego (gnojowicy). W tym celu planuje się w chlewni szczelne baseny podrusztowe pod kojcami o pojemności min. 2500 m³, gwarantującej możliwość przetrzymania produkowanej gnojowicy w okresie min. 6 miesięcy zimowych. Planowany sposób magazynowania gnojowicy umożliwi stabilny proces jej fermentacji oraz właściwy okres retencji. Chów trzody chlewnej będzie prowadzony w budynku segmentowym parterowym, z pokryciem dachowym płytami warstwowymi, w cyklu otwartym, który charakteryzuje się wyselekcjonowanym chowem stada w systemie od warchlaka do tuczniaka. Wychów tuczników będzie następował do wagi ok. 110 – 120 kg. Jeden pełen cykl trwa przeciętnie do 4 miesięcy (max. 3 cykle w roku). Budynek do chowu trzody chlewnej nie będzie wymagać ogrzewania. Wentylowany będzie za pomocą max. 10 szt. kominów dachowych z wentylatorami o średnicy 0,92 m i wydajności ~23500 m³/h, na wys. h = 7,0 m, z wylotem wolnym. Wysokość budynku w kalenicy dachu wynosić będzie ~6,5 m.

Odległość projektowanego obiektu inwentarskiego od najbliższych mieszkalnych budynków sąsiedzkich w zabudowie zagrodowej wynosi około 330 m na kierunku zachodnim.

Teren planowanej inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Stosownie do treści art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

W myśl art. 77 ust. 1 pkt 1-4 ustawy ooś jeżeli jest przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 ustawy ooś – w niniejszym przypadku państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym, zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54, ze zm.) oraz uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest zakwalifikowane jako instalacja w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169). Zgodnie z § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, wykaz instalacji, które mogą powodować znaczne zanieczyszczenie środowiska, określa załącznik do rozporządzenia. W punkcie 6 podpunkcie 8) lit. b) tego załącznika wskazano, że do takich instalacji zalicza się *instalacje do chowu lub hodowli świń o więcej niż 2000 stanowiskach dla świń o wadze ponad 30 kg*. W przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia nie zachodzą przesłanki kwalifikujące je jako instalację w rozumieniu powyższego przepisu, ponieważ liczba stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg nie przekracza 2000 szt.

Oznacza to, że nie spełnia ono kryteriów określonych w pkt 6 podpunkcie 8) lit. b) załącznika do rozporządzenia. W związku z powyższym nie jest wymagane uzyskanie opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego.

Wójt Gminy Rościszewo działając na podstawie art. 64 § 2 kpa, w związku z art. 74 ust. 1 pkt 6 oraz art. 74 ust. 1a ustawy ooś, pismem z dnia 10 października 2024 r. wezwał do uzupełnienia braków formalnych wniosku złożonego w dniu 3 października 2024 r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, poprzez przedłożenie wypisów z rejestru gruntów lub innego dokumentu, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydanych przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalających na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, dla działki objętej inwestycją oraz działek znajdujących się w odległości 100 m od granic terenu na którym będzie realizowane ww. przedsięwzięcie; w przypadku gdy liczba stron postępowania przekracza 10 - co najmniej w zakresie niezbędnym do wykazania takiej okoliczności - w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania zgodnie z art. 64 § 2 kpa.

W odpowiedzi na pismo Wójta Gminy Rościszewo z dnia 10 października 2024 r. znak: RRGKB.6220.59.2024 Inwestor przedmiotowego przedsięwzięcia w dniu 15 października 2024 r. przekazał wypisy z rejestru gruntów dla działek w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe, Wójt Gminy Rościszewo w dniu 17 października 2024 r. wystąpił do:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji ww. przedsięwzięcia;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu z wnioskiem o wydanie opinii do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

Do ww. wniosków załączono następujące dokumenty:

- wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko wraz z załącznikami w wersji elektronicznej na informatycznym nośniku danych - płycie CD;
- inwentaryzację przyrodniczą terenu planowanej inwestycji w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych – płycie CD;
- poświadczoną przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej, obejmującą przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar oddziaływania przedsięwzięcia;
- mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia w postaci papierowej;
- mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem oddziaływania przedsięwzięcia w postaci elektronicznej na informatycznym nośniku danych – płycie CD;
- informacja o braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wójt Gminy Rościszewo zawiadomił poprzez obwieszczenie w dniu 17 października 2024 r. strony postępowania (wyznaczone zgodnie z art. 74 ust. 3a pkt 1 ustawy ooś) oraz społeczeństwo o wszczęciu postępowania administracyjnego i o wystąpieniu do organów współdziałających.

Ponieważ w powyższej sprawie liczba stron postępowania administracyjnego przekracza 10, stosownie, do art. 74 ust. 3 ustawy ooś oraz art. 49 kpa zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Informacja o wszczęciu postępowania została podana do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie – www.roszczewo.bip.org.pl, wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo oraz wywieszenie na tablicy sołeckiej w miejscowości Rzeszotary-Zawady, z uwagi na miejsce realizacji przedsięwzięcia, z prośbą o wywieszenie obwieszczenia na tablicy sołeckiej oraz poinformowanie mieszkańców.

W dniu 28 października 2024 r. do Urzędu Gminy w Rościszewie wpłynęły dwa pisma: pierwsze, zatytułowane „Konflikt społeczny”, podpisane przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady, oraz drugie, zatytułowane „PROTEST”, również podpisane przez mieszkańców tej miejscowości.

Ponadto w dniu 28 października 2024 r. do Urzędu Gminy w Rościszewie wpłynęły dwa odrębne pisma o jednakowej treści, zatytułowane „Uwagi i wnioski” – jedno złożone przez a drugie przez W przedmiotowych pismach mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady złożyli stanowczą skargę dotyczącą budowy budynku inwentarskiego na działce o nr ewid. 310 w obrębie Rzeszotary-Zawady oraz wniesli o podjęcie następujących działań:

1. odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia,
2. przeprowadzenie konsultacji z mieszkańcami gminy w celu zapoznania się z uwagami lokalnej społeczności,
3. uznanie wnioskodawców za strony przedmiotowego postępowania oraz przesyłanie wszelkiej korespondencji na wskazany adres.

W tym samym dniu do Urzędu Gminy w Rościszewie wpłynęły również dwa odrębne pisma o jednakowej treści, zatytułowane „PROTEST” – pierwsze złożone przez a drugie przez Pisma te zostały złożone w związku ze sprzeciwem wobec planowanej inwestycji polegającej na budowie budynku inwentarskiego w miejscowości Rzeszotary-Zawady.

Odniesienie do treści powyższych pism zostało przedstawione w dalszej części uzasadnienia.

W odpowiedzi na złożone ww. pisma, Wójt Gminy Rościszewo udzielił indywidualnych odpowiedzi skierowanych do każdego z wnioskodawców w dniu 15 listopada 2024 r.. Treść odpowiedzi różniła się w zależności od okoliczności przedstawionych w poszczególnych pismach oraz odrębnego sposobu ich rozpatrzenia.

W pismach skierowanych do wskazano, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do rozpatrzenia wniosku o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ nie zostały jeszcze uzyskane opinie i uzgodnienia od organów współdziałających. W myśl art. 77 ust. 1 ustawy ooś, przed wydaniem decyzji organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany do uzyskania wymaganych opinii i uzgodnień od organów współdziałających. Dodatkowo, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko W związku z tym rozstrzygnięcie kwestii ustalenia

środowiskowych uwarunkowań będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu tych czynności. Zaznaczono również, że w przyszłości mogą zostać przeprowadzone dodatkowe konsultacje z mieszkańcami, o czym organ poinformuje w odpowiednich terminach. Dodatkowo, potwierdzono, że jest Pan/Pani stroną przedmiotowego postępowania, ponieważ jest właścicielem działek znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy ooś. Poinformowano, że z uwagi na liczbę stron przekraczającą dziesięć, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy ooś wszelka korespondencja dotycząca postępowania będzie udostępniana stronom poprzez ogłoszenia publiczne, tj. na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie – www.rosciszewo.bip.org.pl. W związku z tym korespondencja nie będzie przesyłana indywidualnie na adres zamieszkania. Na koniec podkreślono, że szczegółowa analiza zgłoszonych zarzutów i zastrzeżeń zostanie przeprowadzona i uwzględniona w decyzji, która zostanie wydana po zakończeniu pełnego procesu rozpatrzenia sprawy. Wszelkie uwagi oraz kwestie podniesione w piśmie protestacyjnym zostaną wzięte pod uwagę i omówione w treści decyzji, co pozwoli na ich formalne uwzględnienie w ostatecznym stanowisku.

W odpowiedzi skierowanej do Pana wskazano, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do rozpatrzenia wniosku o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ nie zostały jeszcze uzyskane opinie i uzgodnienia od organów współdziałających. W myśl art. 77 ust. 1 ustawy ooś, przed wydaniem decyzji organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany do uzyskania wymaganych opinii i uzgodnień od organów współdziałających. Dodatkowo, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W związku z tym rozstrzygnięcie kwestii ustalenia środowiskowych uwarunkowań będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu tych czynności. Zaznaczono również, że w przyszłości mogą zostać przeprowadzone dodatkowe konsultacje z mieszkańcami, o czym organ poinformuje w odpowiednich terminach. Dodatkowo poinformowano, że w przedmiotowym postępowaniu nie bierze Pan udziału na prawach strony, ponieważ nie jest Pan właścicielem żadnej z nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, zgodnie z zapisami art. 74 ust. 3a ustawy ooś. Na koniec podkreślono, że szczegółowa analiza zgłoszonych zarzutów i zastrzeżeń zostanie przeprowadzona i uwzględniona w decyzji, która zostanie wydana po zakończeniu pełnego procesu rozpatrzenia sprawy. Wszelkie uwagi oraz kwestie podniesione w piśmie protestacyjnym zostaną wzięte pod uwagę i omówione w treści decyzji, co pozwoli na ich formalne uwzględnienie w ostatecznym stanowisku.

W odpowiedzi udzielonej Panu i poinformowano, że szczegółowa analiza zgłoszonych przez Panią argumentów i zastrzeżeń zostanie przeprowadzona i uwzględniona w decyzji, która zostanie wydana po zakończeniu pełnego procesu rozpatrzenia sprawy. Wszelkie uwagi oraz kwestie podniesione w piśmie protestacyjnym zostaną wzięte pod uwagę i omówione w treści decyzji, co pozwoli na ich formalne uwzględnienie w ostatecznym stanowisku.

Natomiast w piśmie skierowanym do Wójta Gminy Rościszewo wskazał, że szczegółowa analiza zgłoszonych przez Panią argumentów i zastrzeżeń zostanie przeprowadzona i uwzględniona w decyzji, która zostanie wydana po zakończeniu pełnego procesu rozpatrzenia sprawy. Wszelkie uwagi oraz kwestie podniesione w piśmie protestacyjnym zostaną wzięte pod uwagę i omówione w treści decyzji, co pozwoli na ich formalne uwzględnienie w ostatecznym stanowisku. Ponadto poinformował, że nie bierze Pani udziału na prawach strony w przedmiotowych postępowaniach, ponieważ nie jest Pani właścicielem żadnej z nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, zgodnie z zapisami art. 74 ust. 3a ustawy ooś.

W dniu 15 listopada 2024 r. Wójt Gminy Rościszewo wydał postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu na prawach strony dla

Ww. stanowisko uzasadniono co następuje. Zgodnie z art. 28 kpa stroną postępowania jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. O istnieniu interesu prawnego decydują przepisy prawa materialnego przyznające stronie konkretne, indywidualne i aktualne korzyści (wyrok NSA z 23 marca 1999 r., I SA 1189/98; wyrok NSA z 13 kwietnia 1999 r., II SA 318/99). W myśl z art. 74 ust. 3a ustawy ooś stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia. Wnioskodawca nie jest właścicielem ani użytkownikiem wieczystym nieruchomości w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji, wobec czego nie wykazuje interesu prawnego w rozumieniu przepisów prawa i nie może być uznany za stronę postępowania. Wszystkie kwestie związane z oddziaływaniem inwestycji zostały wyjaśnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącym obligatoryjny załącznik do wniosku o decyzję środowiskową. Raport ten kompleksowo odnosi się do potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazuje działania minimalizujące ich skutki. Opisane przez wnioskodawcę uciążliwości nie wskazują na przesłanki stosowania przepisu prawa materialnego, a ewentualny interes faktyczny nie może stanowić podstawy do uznania wnioskodawcy za stronę postępowania (wyrok NSA z 27 sierpnia 2014 r., II OSK 451/13). Z punktu widzenia art. 74 ust. 3a ustawy o ochronie środowiska istotne są wyłącznie oddziaływania prowadzące do przekroczenia standardów jakości środowiska lub mogące wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem (wyrok WSA w Bydgoszczy z 2 kwietnia 2019 r., II SA/Bd 1402/18). Mając na uwadze powyższe, nie zachodzą przesłanki do dopuszczenia Pana do udziału w postępowaniu na prawach strony.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 14 listopada 2024 r. znak: WOOŚ-I.4221.349.2024.MKA, WOOŚ-I.4221.350.2024.MKA, działając na podstawie art. 65 § 1 kpa przekazał zgodnie z właściwością: pismo z dnia 25 października 2024 r. mieszkańców gminy w sprawie przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednocześnie organ poinformował, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś jest organem uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organem właściwym do rozpatrywania uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie jest natomiast organ prowadzący postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tj. Wójt Gminy Rościszewo.

Pismem z dnia 18 listopada 2024 r. (data wpływu: 18 listopada 2024 r.) znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie działając na podstawie art. 50 § 1, art. 54 oraz art. 106 § 4 kpa, w związku z art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, w nawiązaniu do pisma Wójta Gminy Rościszewo z dnia 17 października 2024 r. znak: RRGKB.6220.60.2024, dotyczącego uzgodnienia warunków realizacji dla planowanego przedsięwzięcia, wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko wskazując jego zakres. Uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko należało dokonać w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

Wójt Gminy Rościszewo działając na podstawie art. 50 § 1 kpa, w związku z wezwaniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 listopada 2024 r. znak: W.RZŚ.4900.122.2024.SN pismem z dnia 19 listopada 2024 r. wezwał Inwestora przedmiotowego przedsięwzięcia do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko w 1 egzemplarzu w wersji pisemnej oraz w 4 egzemplarzach w wersji elektronicznej na informatycznym nośniku danych np. płycie CD o zakres wskazany w ww. wezwaniu załączonym do niniejszego pisma. Uzupełnienia należało dokonać w terminie 21 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania albo wskazać inny termin na złożenie uzupełnienia.

Działając na podstawie art. 50 § 1 kpa, w związku z realizacją zasady prawdy obiektywnej zawartej w art. 7 kpa, Wójt Gminy Rościszewo pismem z dnia 18 listopada 2025 r. wezwał Inwestora

planowanego przedsięwzięcia do uzupełnienia dokumentacji w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzez odniesienie się do treści pism wniesionych w przedmiotowej sprawie:

1. pisma zatytułowanego „Konflikt społeczny” z dnia 25 października 2024 r. (data wpływu do tut. urzędu: 28 października 2024 r.) wniesionej przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady;
 2. pisma zatytułowanego „Protest” z dnia 25 października 2024 r. (data wpływu do tut. urzędu: 28 października 2024 r.) złożonego przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady.
- w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania.

W dniu 22 listopada 2024 r. do tut. urzędu wpłynęła opinia sanitarna Nr ZNS/13/2024 z dnia 19 listopada 2024 r. wydana przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu znak: ZNS.9022.1.13.4124.2024, w której zaopiniowano negatywnie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ww. przedsięwzięcie.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismem z dnia 26 listopada 2024 r. (data wpływu: 26 listopada 2024 r.) wskazał, że w dniu 23 października 2024 r. do tamtejszego organu wpłynęły pisma Wójta Gminy Rościszewo z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji dwóch przedsięwzięć:

1. Budowa chlewni do chowu świń o maksymalnej obsadzie 1950 sztuk wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr 309 w obrębie Rzeszotary Zawady (znak: RRGKB.6220.59.2024);
2. Budowa chlewni do chowu świń o maksymalnej obsadzie 1950 sztuk wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr 310 w obrębie Rzeszotary Zawady (znak: RRGKB.6220.60.2024).

Organ wskazał, że oba przedsięwzięcia mają identyczny profil i parametry, w tym wolnostojące budynki inwentarskie o powierzchni zabudowy ok. 2000 m² oraz rusztowy chów świń (273 DJP). Zgodnie z przedłożoną dokumentacją hydrogeologiczną, planowana jest realizacja jednego ujęcia wody z dwoma otworami studziennymi, które będzie wykorzystywane przez obie inwestycje, co wskazuje na ich powiązanie technologiczne. Takie powiązanie, polegające na wspólnej infrastrukturze ukierunkowanej na ten sam cel gospodarczy, potwierdza postanowienie NSA z 27 czerwca 2024 r., sygn. III OW 25/24. Wg organu warty podkreślenia jest fakt, że podział inwestycji na dwie działki o maksymalnej obsadzie 1950 sztuk każda może mieć charakter sztuczny, zmierzający do uniknięcia obowiązku uzyskania pozwolenia zintegrowanego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z 27 sierpnia 2014 r. oraz art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z wyrokiem TSUE z 25 lipca 2008 r. (C-142/08), niedopuszczalny jest podział przedsięwzięcia na mniejsze części w celu obejścia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Wyrok NSA z 26 września 2023 r., sygn. II OSK 3295/20, wskazuje, że inwestycje nie mogą być oceniane w oderwaniu od przedsięwzięć powiązanych funkcjonalnie lub planowanych w sąsiedztwie. W świetle powyższego, organ uznaje, że oba przedsięwzięcia należy traktować jako jedno przedsięwzięcie o łącznej maksymalnej obsadzie 3900 sztuk. W związku z tym osobne postępowania o wydanie decyzji środowiskowych dla poszczególnych inwestycji są niewskazane. Dlatego organ postanowił wezwać wnioskodawcę do wyjaśnienia, czy planowane jest utrzymanie jednego wspólnego ujęcia wód podziemnych dla obu inwestycji, czy też zostaną wykonane dwa niezależne ujęcia, działające oddzielnie dla każdej z planowanych inwestycji.

W dniu 2 grudnia 2024 r. Wójt Gminy Rościszewo, działając na podstawie art. 50 § 1 kpa, w związku z wystąpieniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 26 listopada 2024 r. znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD, W.RZŚ.4900.123.2024.SN wezwał Inwestora planowanego przedsięwzięcia do złożenia wyjaśnień w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia poprzez ustosunkowanie się do treści ww. pisma Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Wyjaśnienie należało sporządzić w 1 egzemplarzu w wersji pisemnej oraz w 4 egzemplarzach

w wersji elektronicznej na informatycznym nośniku danych np. płycie CD w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania albo wskazać inny termin na złożenie uzupełnienia.

Obwieszczeniem z dnia 2 grudnia 2024 r. Wójt Gminy Rościszewo zawiadomił strony postępowania administracyjnego o wydaniu opinii sanitarnej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu. Ww. obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie – www.roszczewo.bip.org.pl oraz wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo.

W dniu 3 grudnia 2024 r. do tut. urzędu wpłynęło pismo Inwestora planowanego przedsięwzięcia, w którym w odpowiedzi na pismo znak RRGKB.6220.60.2024 z dnia 18 listopada 2024 r., po zapoznaniu się z treścią pism mieszkańców miejscowości Rzeszotary Zawady: pt. „Konflikt społeczny” oraz „Protest”, oba z dnia 25 października 2024 r., uprzejmie informował, że odpowiedzi na wszystkie zgłoszone uwagi, wątpliwości i obawy zostały przedstawione w załączonym do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach raporcie o oddziaływaniu na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. Dodatkowo wnioskodawca podkreślił, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko podlega procedurze opiniowania i uzgadniania przez współdziałające organy w zakresie formalnym i merytorycznym. W związku z tym lokalna społeczność może mieć pewność, że przedsięwzięcie nie uzyska pozytywnych stanowisk tych organów w przypadku stwierdzenia zagrożeń lub negatywnego wpływu na środowisko.

Pismem z dnia 4 grudnia 2024 r. (data wpływu: 9 grudnia 2024 r.) Inwestor planowanego przedsięwzięcia, w odpowiedzi na pismo znak RRGKB.6220.60.2024 z dnia 2 grudnia 2024 r., w związku z pismem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 26 listopada 2024 r. znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD oraz W.RZŚ.4900.123.2024.GD, poinformował, że pismo to nie stanowi wezwania do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko (ooś), lecz odnosi się do odrębnej kwestii. Załącznikiem do wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanych przedsięwzięć na działkach nr 309 i 310 w miejscowości Rzeszotary Zawady, realizowanych przez dwóch niezależnych inwestorów, była „Opinia hydrogeologiczna”. Opinia ta dotyczyła uwarunkowań i możliwości wykonania dwóch studni głębinowych dla potrzeb planowanych chlewni. Ze względów technicznych i kosztowych, dokument opracowano wspólnie dla obu inwestycji, jednak jednoznacznie wskazuje, że studnie będą zlokalizowane na oddzielnych działkach i będą działały niezależnie od siebie. Studnia na działce nr 309 będzie obsługiwać chlewnię na tej działce, a studnia na działce nr 310 – chlewnię na tej działce. W konsekwencji nie występuje żadne powiązanie technologiczne między przedsięwzięciami w zakresie zaopatrzenia w wodę ani w innym zakresie. W stosownym czasie, po uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na budowę, każdy z inwestorów sporządzi niezależną dokumentację hydrogeologiczną dla swojego ujęcia wody, opracuje operat wodnoprawny i wystąpi o stosowne pozwolenie wodnoprawne. Dodatkowo zaznaczano, że zarzut dotyczący braku oceny oddziaływania skumulowanego z innymi planowanymi przedsięwzięciami jest nieuzasadniony. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dokonał takiej oceny, mimo że nie jest to obowiązek ustawowy, ponieważ planowane inwestycje nie posiadają jeszcze prawomocnych decyzji środowiskowych. Ocena oddziaływania skumulowanego została przeprowadzona ponad wymóg ustawowy, w celu pełnego uwzględnienia potencjalnych skutków dla środowiska. Inwestor podkreślił również, że planowane przedsięwzięcia będą realizowane przez dwóch niezależnych właścicieli i nie będą powiązane technologicznie ani organizacyjnie. W związku z powyższym zarzuty dotyczące „sztucznego podziału inwestycji” są nieuprawnione i nie znajdują podstawy w obowiązujących przepisach prawa ani w stanie faktycznym.

W dniu 10 grudnia 2024 r. Inwestor planowanego przedsięwzięcia wystąpił do Wójta Gminy Rościszewo, w nawiązaniu do wezwania z dnia 2 grudnia 2024 r., z prośbą o przedłużenie terminu złożenia uzupełnienia do raportu do dnia 31 grudnia 2024 r., ze względu na jego obszerny zakres.

W związku z ww. wystąpieniem Inwestora, Wójt Gminy Rościszewo pismem z dnia 12 grudnia 2024 r. skierował do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie prośbę o wydłużenie terminu na przedłożenie uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko do dnia 31 grudnia 2024 r., zgodnie z prośbą Inwestora.

Pismem z dnia 12 grudnia 2024 r. Wójt Gminy Rościszewo poinformował Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, że w nawiązaniu do wystąpienia organu z dnia 26 listopada 2024 r. znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD, W.RZŚ.4900.123.2024.GD, wystąpił w dniu 2 grudnia 2024 r. do Inwestora przedsięwzięcia do ustosunkowania się co do treści ww. pisma oraz, że w dniu 9 grudnia 2024 r. do tut. urzędu wpłynęły dwie odpowiedzi od Inwestorów ww. przedsięwzięć. Z treści tych pism Inwestorzy podtrzymują, że „Opinię (hydrogeologiczną), ze względów technicznych i kosztownych, opracowano, w wyniku umowy obu inwestorów, jako wspólną dla obu przedsięwzięć, ale z treści „Opinii” wynika jednoznacznie, że studnie będą zlokalizowane na oddzielnych działkach i będą pracować niezależnie od siebie (pkt 1,2 „Opinii”), Oznacza to, że studnia zlokalizowana na działce nr 209 będzie eksploatowana dla potrzeb chlewni na tej działce, a studnia zlokalizowana na działce nr 310 będzie eksploatowana dla potrzeb chlewni na działce nr 310. Nie będzie zatem żadnego powiązania technologicznego pomiędzy planowanymi przedsięwzięciami w zakresie zaopatrzenia w wodę, ani w innym zakresie”. W załączeniu przesłano kserokopię odpowiedzi Inwestora.

W nawiązaniu do pisma Wójta Gminy Rościszewo z dnia 12 grudnia 2024 r. znak: RRGKB.6220.60.2024, skierowanego do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w sprawie wydłużenia terminu przedłożenia odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, organ ten w piśmie z dnia 20 grudnia 2024 r. (data wpływu: 23 grudnia 2024 r.) znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD wyraził zgodę na wydłużenie terminu przedłożenia odpowiedzi na wezwanie do dnia 31 grudnia 2024 r.

W dniu 31 grudnia 2024 r. Inwestor przedmiotowego przedsięwzięcia przedłożył uzupełnienie do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z pismem Wójta Gminy Rościszewo z dnia 19 listopada 2024 r. znak: RRGKB.6220.60.2025, w zakresie określonym w wezwaniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 25 listopada 2025 r. znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD. Dokument ten został przesłany do organów współdziałających w wersji elektronicznej na informatycznym nośniku danych – płycie CD przy piśmie Wójta Gminy Rościszewo z dnia 31 grudnia 2025 r.

Odpowiadając na pismo Wójta Gminy Rościszewo z dnia 31 grudnia 2014 r. w sprawie dokumentacji dotyczącej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu zawiadomił pismem z dnia 7 stycznia 2025 r. (data wpływu: 9 stycznia 2025 r.), że po przeanalizowaniu dokumentacji stanowisko zawarte w przedmiotowej sprawie wyrażone w opinii sanitarnej nr ZNS/13/2024 z dnia 19 listopada 2024 r. znak: ZNS.9022.1.13.4124.2024 jest w dalszym ciągu aktualne i obowiązuje.

Obwieszczeniem z dnia 17 stycznia 2025 r. Wójt Gminy Rościszewo poinformował strony postępowania administracyjnego o podtrzymaniu stanowiska przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu. Stosownie do zapisu art. 74 ust. 3 ustawy o oś, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 kpa, z tym, że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. W związku z powyższym, obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji

Publicznej Urzędu Gminy Rościszewo – www.roszczewo.bip.org.pl oraz wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo.

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2025 r. (data wpływu: 21 stycznia 2025 r.) znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD.3 Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania uwzględniające konieczność ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczające uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Obwieszczeniem z dnia 28 stycznia 2025 r. Wójt Gminy Rościszewo zawiadomił strony postępowania administracyjnego postanowienia przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Stosownie do zapisu art. 74 ust. 3 ustawy ooś, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 kpa, z tym, że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. W związku z powyższym, obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Rościszewo – www.roszczewo.bip.org.pl oraz wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie postanowieniem z dnia 2 września 2025 r. znak: WOOS-I.4221.349.2024.MKA.3 uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania.

Obwieszczeniem z dnia 5 września 2025 r. Wójt Gminy Rościszewo poinformował strony postępowania administracyjnego o podtrzymaniu stanowiska przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu. Stosownie do zapisu art. 74 ust. 3 ustawy ooś, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 kpa, z tym, że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. W związku z powyższym, obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Rościszewo – www.roszczewo.bip.org.pl oraz wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo.

W trybie art. oraz 33 ust. 1 Wójt Gminy Rościszewo obwieszczeniem z dnia 5 września 2025 r. podał do publicznej wiadomości informację o możliwości zapoznania się z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia przez środowisko wraz z jego uzupełnieniem oraz o możliwości składania uwag i wniosków do ww. przedsięwzięcia i całej zgromadzonej dokumentacji w sprawie, wskazując 30-dniowy termin: od dnia 11 września 2025 r. do dnia 10 października 2025 r.. Niniejsze obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie – www.roszczewo.bip.org.pl, wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie – ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo oraz przesłanie do sołtysa miejscowości Rzeszotary-Zawady, z uwagi na miejsce realizacji przedsięwzięcia, z prośbą o wywieszenie obwieszczenia na tablicy sołeckiej oraz poinformowanie mieszkańców. W wyznaczonym terminie do tut. urzędu wpłynęły dwa pisma: w dniu 6 października – „Protest mieszkańców” miejscowości Rzeszotary-Zawady oraz w dniu 10 października – „Uwagi i wnioski” złożone przez Panią

Obwieszczeniem z dnia 14 października 2025 r. Wójt Gminy Rościszewo poinformował strony postępowania administracyjnego o zakończeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 9 oraz 10 § 1 kpa zapewniono stronom postępowania czynny udział w każdym stadium postępowania a przed wydaniem decyzji umożliwiono im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Przeprowadzone postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach miało na celu analizę oddziaływań środowiskowych oraz zbadanie zgodności z wymogami prawnymi w zakresie ochrony środowiska planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo”. Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś oraz w § 2 ust. 1 pkt. 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), tj. „chów lub hodowla zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP”.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie chlewni o powierzchni zabudowy ok. 2000 m², wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, w którym prowadzony będzie rusztowy chów świń. Obsada chlewni (ilość stanowisk dla tuczników) wynosić będzie 1950 szt. Wielkość chowu w chlewni w jednym cyklu wyniesie 273 DJP. Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo.

Planowana inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska, dla którego obowiązującym aktem prawnym jest Uchwała Nr 71/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska (Dz. Urz. Woj. Maz., poz. 8361). Zgodnie z ww. Uchwałą (§ 3 ust. 1 pkt 1), na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska obowiązuje zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy ooś. Jednak zapis w § 3, ust. 2 mówi, że powyższy zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym. Przedmiotowa inwestycja należy do przedsięwzięć służących produkcji rolnej, wobec czego nie narusza zakazów wynikających z powyższej uchwały.

Najbliżej położony obszar Natura 2000, obszar specjalnej ochrony ptaków Doliny Wkry i Mławki PLB 140008 znajduje się w odległości ok. 3,7 km od planowanej inwestycji.

Na podstawie danych z nowego planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjętym Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023, poz. 300), omawiane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w dorzeczu Środkowej Wisły, na obszarze jednolitej części wód powierzchniowych, zwanej dalej JCWP, o nr RW200015275634 i nazwie: „Dopływ spod Rzeszotar”. Stanowi ona naturalną część wód, monitorowaną. Jej stan ogólny określono jako zły, z umiarkowanym stanem ekologicznym, brak jest danych o stanie chemicznym. Wskaźniki determinujące stan ekologiczny to: OWO, przewodność, azot ogólny, azot azotanowy, fosfor ogólny, fosfor fosforanowy (V), makrobezkręgowce. Rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWP to presje: troficzne (nawożenie i depozycja), zasilające (eutrofizacja), hydromorfologiczne (prostowanie koryta - rzeki główne, budowle piętrzące - rzeki główne). JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi ani nie jest przeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. JCWP jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Cel środowiskowy to umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot

ogólny, azot azotanowy, fosfor fosforanowy, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C]; pozostałe wskaźniki - I klasa jakości) oraz dobry stan chemiczny. Dla ww. JCWP określono odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej, zwanej dalej RDW, polegające na odroczeniu terminu do 2027 r. osiągnięcia celów środowiskowych. Jest to związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosfor ogólny, OWO; MMI. Dla ww. JCWP określono również odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 RDW dla wskaźników, w zakresie których ustalono mniej rygorystyczny cel środowiskowy azot ogólny, azot azotanowy, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C.

Teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest na obszarze jednolitej części wód podziemnych, zwanej dalej JCWPd, o europejskim kodzie PLGW200048, której stan chemiczny i ilościowy określono, jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych uznano za niezagrożone. Planowane przedsięwzięcie znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 — Subniecka warszawska.

W myśl art. 77 ust. 1 pkt 1 - 4 ustawy ooś jeżeli jest przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 ustawy ooś – w niniejszym przypadku państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym, zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, jeżeli planowane przedsięwzięcia kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (w niniejszej sprawie przedsięwzięcie to nie jest zakwalifikowane jako instalacja, o której mowa wyżej), oraz uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Zgodnie z powyższym, Wójt Gminy Rościszewo w dniu 17 października 2024 r. wystąpił do:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji ww. przedsięwzięcia;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu z wnioskiem o wydanie opinii do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

Wynikiem ww. wystąpień są:

- Postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 września 2025 r. znak: WOOS-I.4221.349.2024.MKA.3, w którym uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił jego warunki na etapie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, a także warunki konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym;
- Opinia Sanitarna Nr ZNS/13/2024 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu z dnia 19 listopada 2024 r. znak: ZNS.9022.1.13.4124.2024, w której zaopiniował negatywnie przedmiotowe przedsięwzięcie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych;
- Postanowienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 20 stycznia 2025 r. znak: W.RZŚ.4900.122.2024.GD.3, w którym uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy ooś, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy ooś;
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
4. wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Ze względu na lokalizację przedsięwzięcia (z dala od granic państwa) oraz jego charakter, inwestycja nie wymaga przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Organ I instancji dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, którego autorem jest mgr inż. Andrzej Koper. W raporcie tym stwierdzono, że przeprowadzona ocena oddziaływania planowanego przedsięwzięcia wykazała, że nie będzie ono źródłem uciążliwym w sposób ponadnormatywny dla żadnego z ocenianych komponentów środowiska a uciążliwe oddziaływanie projektowanej instalacji zamyka się w granicach inwestowanej działki, dla której Inwestor dysponuje prawem własności. Wykonane obliczenia stężeń emitowanych substancji w powietrzu wykazują, że w wyniku eksploatacji instalacji (po zrealizowaniu planowanej inwestycji) nie występują i nie są prognozowane przekroczenia obowiązujących wartości odniesienia w powietrzu lub wartości dopuszczalne w żadnym punkcie. Brak sprecyzowanych kryteriów dotyczących stopnia ogólnej uciążliwości zapachowej instalacji, nie może uzasadnić odstąpienia w raporcie od jednoznacznej oceny tej uciążliwości. Zasada przezorności uregulowana w art. 6 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 54, ze zm.), zgodnie z którą kto podejmuje działalność której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze, obliguje w pierwszej kolejności autora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku, gdy dany rodzaj zagrożenia związanego z realizacją przedsięwzięcia jest trudny do określenia i przewidzenia, do sporządzenia takiej oceny. Jeżeli bowiem z ustaleń faktycznych zinterpretowanych przy wykorzystaniu treści zasady przezorności wynika, że zakres oddziaływania odorowego planowanego przedsięwzięcia jest trudny do przewidzenia, to nie można odstąpić od przeprowadzenia takiej oceny przedsięwzięcia z powołaniem się na brak regulacji prawnych dotyczących jakości zapachowej powietrza (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 lutego 2017 r. Sygn. akt IV SA/Wa 184/16).

Analizując wpływ planowanej inwestycji na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi tutaj, organ stwierdza, że planowane przedsięwzięcie spowoduje pogorszenie stanu środowiska oraz stworzy uciążliwości dla mieszkańców i ich otoczenia.

Przeciwko wnioskowanej inwestycji zaprotestowali mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady.

W dniu 28 października 2024 r. do tutaj, urzędu wpłynęło pismo zatytułowane „Konflikt społeczny” wniesione przez mieszkańców wsi Rzeszotary-Zawady o następującej treści: „Mieszkańcy składają sprzeciw przeciwko planowanej inwestycji budowy dwóch budynków chlewni na działce o nr ewid. 309 i 310 w obrębie Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo znajdującej się w obszarze chronionego krajobrazu Równina Raciąska. Teren ten graniczy z obszarami, gdzie wyklucza się zainwestowanie ze względu na pełnione przez nie funkcje układów wentylacyjnych i odwadniających, co jest określone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo, na terenie inwestycji występują gatunki objęte ścisłą ochroną, co wymaga szczególnej uwagi i zgodności z obowiązującymi przepisami ochrony przyrody. Teren planowanej inwestycji sąsiaduje obszarami bagiennymi, które zgodnie z § 2 ust. 2 pkt. 7 Uchwały Nr 71/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciąska podlegają czynnej ochronie ekosystemów lądowych. Na terenie inwestycji oraz terenach sąsiednich spotykane są ptaki objęte szczególną ochroną, takie jak zimorodek (*Alcedo atthis*), bielik (*Haliaeetus albicilla*), dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*) oraz muchołówka mała (*Ficedula parva*) i bocian czarny (*Ciconia nigra*). Ptaki te są chronione na mocy Dyrektywy ptasiej (2009/147/WE), a ich siedliska wymagają zachowania w stanie nienaruszonym. Szczególnie zimorodek i bielik są wrażliwe na zakłócenia w naturalnym środowisku, a budowa chlewni może prowadzić do ich wypłoszenia i degradacji siedlisk. Ponadto, w sąsiedztwie inwestycji występują chronione gatunki roślin, takie jak paprocie, które są istotnym

elementem lokalnej flory i pełnią ważną rolę w zachowaniu różnorodności biologicznej tych terenów. Wprowadzenie inwestycji o charakterze przemysłowym w postaci chlewni na terenie sąsiadującym z obszarami pełniącymi funkcje ochronne, tj. układami wentylacyjnymi i odwadniającymi, może wpłynąć negatywnie na ekosystem bagienny, który jest siedliskiem nie tylko wspomnianych ptaków, ale także wielu innych gatunków chronionych. Art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody nakłada obowiązek ochrony różnorodności biologicznej oraz ekosystemów, co oznacza, że każda ingerencja w takie obszary musi być szczegółowo analizowana. Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzje o ustaleniu warunków zabudowy muszą być zgodne z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub Studium. W przypadku tej inwestycji, działka położona jest w sąsiedztwie obszarów wykluczonych z inwestycji ze względu na ich funkcje ochronne. Planowanie zabudowy w tym miejscu jest niezgodne z obowiązującym Studium, co powinno skutkować odmową wydania decyzji środowiskowych. Zgodnie z Dyrektywą siedliskową (92/43/EWG) oraz Dyrektywą ptasią, ochrona siedlisk gatunków takich jak zimorodek, bielik czy dzięcioł czarny jest priorytetem. Wprowadzenie działalności gospodarczej w pobliżu siedlisk tych ptaków oraz w sąsiedztwie chronionych roślin, takich jak paprocie, może wpłynąć negatywnie na stan lokalnej przyrody. W świetle tych przepisów, organy administracyjne mają obowiązek dokładnie zbadać wpływ inwestycji na te gatunki i w razie negatywnych wyników odmówić wydania decyzji. Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, planowana inwestycja musi zostać poddana ocenie oddziaływania na środowisko. Każda inwestycja mogąca wpływać na chronione gatunki, siedliska i lokalne ekosystemy powinna być dokładnie przeanalizowana pod kątem zgodności z przepisami prawa ochrony środowiska. Brak rzetelnej analizy może prowadzić do uchylecia decyzji administracyjnej. W tym miejscu chcemy nadmienić, że w miejscowości Rzeszotary-Zawady 26 znajduje się FERMA DROBIU chowu brojlera kurzego - Zakład Zwiększonego Ryzyka (ZZK). Na terenie fermy znajduje się 12 kurników do chowu brojlera kurzego o obsadzie 52 000 sztuk/ kurnik, otoczony infrastrukturą przylegającą wraz z budynkiem na odpady inwentarskie, zbiorniki na ścieki bytowe, płyta obornikowa, 14 zbiorników na gnojowicę oraz 24 sztuki zbiorników na gaz propanowy o pojemności 6700 dm³. Każdy kurnik o powierzchni 2381m². Około 400 m od miejscowości Rzeszotary-Zawady na działce nr 143701_5.0001.13 znajduje się kolejna ferma drobiu w ilości 28 kurników kolejny Zakład Zwiększonego Ryzyka (ZZK). W odległości około 900 m znajdują się duże chlewnie w miejscowości Lipniki nr działki 142704_2.0011.217 i 142704_2.0011.218/1. W odległości podobnej jak wyżej znajdują się kolejne chlewnie nr działki 142704_2.0018.24, i 142704_2.0018.25. Powstałe wyżej hodowle już bardzo obciążają mieszkańców i negatywnie oddziałują na ich życie i zdrowie. Zachodzi również uzasadniona obawa zagrożeń sanitarno-epidemiologicznych. Duża kumulacja odchodów zwierzęcych i odpadów związanych z hodowlą zwierząt stanowić będzie zagrożenie nie tylko mikrobiologiczne, ale również zagrożenie ekologiczne. Bakterie jakie mogą przedostać się do wód i powietrza mogą stanowić powstanie zagrożenia dla mieszkańców Rzeszotar - Zawad. Duża koncentracja odchodów zwierzęcych stanowi zagrożenie mikrobiologiczne. Nie można wykluczyć sytuacji, że wśród bakterii, które mogą przedostawać się do wód lub przemieszczać wraz z powietrzem, są: gronkowce, pałeczki z grupy Coli, streptokoki fekalne, laseczki różycy, prątki gruzlicy, chorobotwórcze gronkowce i paciorkowce, wirusy pryszczycy oraz grzyby i organizmy pasożytnicze. Dodatkowo wielkim zagrożeniem i uciążliwością będzie wystąpienie zwiększonej ilości gryzoni i owadów, które są nosicielami chorób, szczególnie much i szczurów. Opracowania naukowe podają, że na fermach trzody chlewnej substancji zapachowych identyfikuje się od 100 do 200 rodzajów (np. merkaptany, z których co najmniej 30 to związki szczególnie cuchnące i szkodliwe dla organizmu aldehydy, ketony, siarczki organiczne, aminokwasy organiczne). Światowa Organizacja Zdrowia podaje, że związki te mogą wywoływać znużenie, bóle głowy, nudności, podrażnienie oczu i gardła, bóle gardła, alergie, depresję, problemy oddechowe, występowanie stanów zapalnych w organizmie. Ewidentnie przy podejmowaniu decyzji o tak uciążliwych dla mieszkańców konsekwencjach, w tym oddziaływującym na życie i zdrowie ludzkie należy wziąć pod uwagę fakt, iż to właśnie ochrona zdrowia i życia ludzkiego są wartościami konstytucyjnie chronionymi. Od ponad roku na terenie sołectwa Rzeszotary Zawady oraz pod adresem Rzeszotary Zawady 21 odbywają się spotkania Stowarzyszenia Viktoria- na rzecz dzieci i młodzieży, osób niepełnosprawnych i zagrożonych wykluczeniem społecznym. Miejscowość jest jednym z kluczowych punktów realizacji zadań stowarzyszenia, która wpływa na rozwój grupy. Na terenie miejscowości odbywają się spacerory

spotkania integracyjne grupy na świeżym powietrzu i tym podobne formy rekreacji. Planowana inwestycja w postaci budowy chlewni na terenie Równiny Raciąskiej może być niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa oraz dokumentami planistycznymi, a także stanowi realne zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i roślin. Prosimy o uwzględnienie opinii mieszkańców i ochronę tego cennego przyrodniczo terenu przed degradacją, która mogłaby być spowodowana przez realizację tej inwestycji, gdyż jak wskazano w art. 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Art. 5 formułuje zasadę Rzeczypospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolność prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska — kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Istotą zrównoważonego rozwoju jest powiązanie szybkiego rozwoju gospodarczego i wzrostu jakości życia ludności z poprawą stanu środowiska przyrodniczego. Zasada ta nakazuje równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, a nie tylko racji ekonomicznych inwestora”.

Podsumowując powyższe, mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady wyrażają zdecydowany sprzeciw wobec planowanej budowy dwóch budynków chlewni na działkach nr 309 i 310, położonych w obrębie chronionego krajobrazu Równina Raciąska, graniczących z terenami wykluczonymi z inwestycji ze względu na pełnione przez nie funkcje ochronne, w tym układy wentylacyjne i odwadniające, określone w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Na terenie planowanej inwestycji oraz w jej bezpośrednim sąsiedztwie występują gatunki ptaków objęte ścisłą ochroną, takie jak zimorodek (*Alcedo atthis*), bielik (*Haliaeetus albicilla*), dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*), bocian czarny (*Ciconia nigra*) i muchołówka mała (*Ficedula parva*), których siedliska wymagają zachowania w stanie nienaruszonym zgodnie z Dyrektywą ptasią 2009/147/WE, a szczególnie zimorodek i bielik są wrażliwe na zakłócenia środowiskowe. Ponadto na terenie inwestycji występują chronione gatunki roślin, w tym paprocie, istotne dla zachowania lokalnej różnorodności biologicznej. Wprowadzenie inwestycji o charakterze przemysłowym w postaci chlewni w pobliżu tych obszarów może negatywnie wpływać na ekosystem bagienny, stanowiący siedlisko nie tylko wspomnianych ptaków, lecz także wielu innych gatunków chronionych. Działki inwestycyjne sąsiadują z istniejącymi fermami drobiu i chlewniami o dużej obsadzie zwierząt, w tym z Zakładem Zwiększonego Ryzyka posiadającym 12 kurników do chowu brojlera kurzego o pojemności 52 000 sztuk każdy, wyposażonych w infrastrukturę przylegającą, w tym budynek na odpady inwentarskie, zbiorniki na ścieki bytowe, płytę obornikową, zbiorniki na gnojowicę oraz zbiorniki na gaz propanowy, a także z kolejną fermą drobiu oddaloną o około 400 m oraz dużymi chlewniami w miejscowości Lipniki oddalonymi o około 900 m. Istniejąca kumulacja hodowli już teraz znacząco obciąża mieszkańców, wywierając negatywny wpływ na ich życie i zdrowie oraz stwarzając zagrożenia sanitarno-epidemiologiczne i ekologiczne, w tym mikrobiologiczne — poprzez obecność gronkowców, pałeczek z grupy coli, streptokoków fekalnych, laseczek różycy, prątków gruźlicy, chorobotwórczych gronkowców i paciorkowców, wirusów pryszczycy, a także grzybów i organizmów pasożytniczych. Ponadto występowanie zwiększonej liczby gryzoni i owadów, w tym much i szczerów, stanowi dodatkowe zagrożenie dla zdrowia ludności. W związku z planowaną inwestycją należy również uwzględnić skutki uciążliwości zapachowych, które mogą wynikać z emisji od 100 do 200 substancji lotnych, w tym merkaptanów, aldehydów, ketonów, siarczków i amin organicznych, mogących powodować zmęczenie, bóle głowy, nudności, podrażnienia oczu i gardła, alergie, problemy oddechowe oraz stany zapalne. Planowana inwestycja stanowi ponadto zagrożenie dla życia społecznego mieszkańców. W miejscowości prowadzi działalność Stowarzyszenie Viktoria, realizujące spotkania i zajęcia integracyjne dla dzieci, młodzieży i osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Budowa chlewni może ograniczyć dostęp do terenów rekreacyjnych i zakłócić funkcjonowanie lokalnych form aktywności społecznej. Zdaniem mieszkańców inwestycja narusza przepisy ochrony przyrody, w tym art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody, Dyrektywę siedliskową 92/43/EWG, Dyrektywę ptasią 2009/147/WE oraz przepisy prawa planistycznego, w tym art. 35 ust. 1 pkt 1

ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także konstytucyjne zasady ochrony środowiska, w tym art. 5 i 74 Konstytucji RP. Mieszkańcy wnoszą o uwzględnienie ich opinii, ochronę wartości przyrodniczych terenu, w tym siedlisk chronionych gatunków ptaków i roślin, a także o odmowę wydania decyzji środowiskowej w związku z negatywnym wpływem inwestycji na środowisko, zdrowie i życie lokalnej społeczności oraz istniejące ekosystemy.

Do tut. organu w dniu 28 października 2024 r. wpłynęło pismo zatytułowane „Protest” złożone przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady, w którym wskazano następujące uwagi: „W imieniu mieszkańców składamy protest przeciwko planowanej inwestycji budowy dwóch budynków chlewni na działce o nr ewid. 309 i 310 w obrębie Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo. znajdującej się w obszarze chronionego krajobrazu Równina Raciąska. Teren ten graniczy z obszarami, gdzie wyklucza się zainwestowanie ze względu na pełnione przez nie funkcje układów wentylacyjnych i odwadniających, co jest określone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo, na terenie inwestycji występują gatunki objęte ścisłą ochroną, co wymaga szczególnej uwagi i zgodności z obowiązującymi przepisami ochrony przyrody. Teren planowanej inwestycji sąsiaduje obszarami bagiennymi, które zgodnie z § 2 ust. 2 pkt. 7 Uchwały Nr 71/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciąska podlegają czynnej ochronie ekosystemów lądowych. Na terenie inwestycji oraz terenach sąsiednich spotykane są ptaki objęte szczególną ochroną, takie jak zimorodek (*Alcedo atthis*), bielik (*Haliaeetus albicilla*), dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*) oraz muchołówka mała (*Ficedula parva*) i bocian czarny (*Ciconia nigra*). Ptaki te są chronione na mocy Dyrektywy ptasiej (2009/147/WE), a ich siedliska wymagają zachowania w stanie nienaruszonym. Szczególnie zimorodek i bielik są wrażliwe na zakłócenia w naturalnym środowisku, a budowa chlewni może prowadzić do ich wypłoszenia i degradacji siedlisk. Ponadto, w sąsiedztwie inwestycji występują chronione gatunki roślin, takie jak paprocie, które są istotnym elementem lokalnej flory i pełnią ważną rolę w zachowaniu różnorodności biologicznej tych terenów. Wprowadzenie inwestycji o charakterze przemysłowym w postaci chlewni na terenie sąsiadującym z obszarami pełniącymi funkcje ochronne, tj. układami wentylacyjnymi i odwadniającymi, może wpłynąć negatywnie na ekosystem bagienno, który jest siedliskiem nie tylko wspomnianych ptaków, ale także wielu innych gatunków chronionych. Art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody nakłada obowiązek ochrony różnorodności biologicznej oraz ekosystemów, co oznacza, że każda ingerencja w takie obszary musi być szczegółowo analizowana. Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzje o ustaleniu warunków zabudowy muszą być zgodne z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub Studium. W przypadku tej inwestycji, działka położona jest w sąsiedztwie obszarów wykluczonych z inwestycji ze względu na ich funkcje ochronne. Planowanie zabudowy w tym miejscu jest niezgodne z obowiązującym Studium, co powinno skutkować odmową wydania decyzji środowiskowych. Zgodnie z Dyrektywą siedliskową (92/43/EWG) oraz Dyrektywą ptasią, ochrona siedlisk gatunków takich jak zimorodek, bielik czy dzięcioł czarny jest priorytetem. Wprowadzenie działalności gospodarczej w pobliżu siedlisk tych ptaków oraz w sąsiedztwie chronionych roślin, takich jak paprocie, może wpłynąć negatywnie na stan lokalnej przyrody. W świetle tych przepisów, organy administracyjne mają obowiązek dokładnie zbadać wpływ inwestycji na te gatunki i w razie negatywnych wyników odmówić wydania decyzji. Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, planowana inwestycja musi zostać poddana ocenie oddziaływania na środowisko. Każda inwestycja mogąca wpływać na chronione gatunki, siedliska i lokalne ekosystemy powinna być dokładnie przeanalizowana pod kątem zgodności z przepisami prawa ochrony środowiska. Brak rzetelnej analizy może prowadzić do uchylenia decyzji administracyjnej. Planowana inwestycja w postaci budowy chlewni na terenie Równiny Raciąskiej może być niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa oraz dokumentami planistycznymi, a także stanowi realne zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i roślin. Prosimy o uwzględnienie opinii mieszkańców i ochronę tego cennego przyrodniczo terenu przed degradacją, która mogłaby być spowodowana przez realizację tej inwestycji, gdyż jak wskazano w art. 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Pragniemy zauważyć, iż planowana inwestycja graniczy bezpośrednio z lasem tj. naturalnym środowiskiem dla życia różnych gatunków roślin i zwierząt. Las to dynamiczny twór

przyrody, w którym są zespolone w niepodzielną całość układem zależności, powiązań i wzajemnych wpływów: określona roślinność z przeważającym udziałem form drzewiastych, związanych z nim zwierzętami oraz wykorzystywane przez rośliny i zwierzęta podłoże geologiczne, gleba, woda i klimat. Ponadto las spełnia ważną rolę w regulacji stosunków wodnych na danym terenie. Las to także miejsce na spacer, możliwość oddychania świeżym powietrzem, w okresie jesiennym to miejsce na grzybobranie dla mieszkańców Naszej miejscowości ale i dla okolicznych mieszkańców. Powstanie planowanej inwestycji tak blisko naturalnego środowiska jakim jest las wpłynie negatywnie zarówno na ogół mieszkańców gminy jak i na środowisko zwierząt i roślin. Inwestycja z uwagi na planowaną technologię budowy naruszy równowagę przyrodniczą, będzie zagrażać zdrowiu i życiu ludzkiemu, ponieważ w efekcie skażona będzie gleba, woda i powietrze. Z uwagi na lokalizację inwestycji skażona zostanie gleba lasów, a zatem środowisko życia zwierząt i roślin. Istnieje w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo, że wszelkie gatunki zwierząt będą zmieniały swoje stałe miejsce życia i zaburzone zostanie naturalne środowisko przyrodnicze. Gnojowicę z chlewni inwestor będzie mógł wywozić na swoje grunty, a odór z gnojowicy wdychać będą mieszkańcy. Chlewnie generują do środowiska duże ilości związków chemicznych w postaci różnych gazów, które działając drażniaco na organizm ludzki (poprzez drogi oddechowe, skórę i śluzówkę) mogą być przyczyną pogorszenia stanu zdrowia i dyskomfortu zamieszkania ludzi narażonych na te czynniki. Zachodzi również uzasadniona obawa zagrożeń sanitarno-epidemiologicznych. Duża kumulacja odchodów zwierzęcych i odpadów związanych z hodowlą zwierząt stanowić będzie zagrożenie nie tylko mikrobiologiczne, ale również zagrożenie ekologiczne. Bakterie jakie mogą przedostać się do wód i powietrza mogą stanowić powstanie zagrożenia dla mieszkańców Rzeszotary - Zawady i okolicznych miejscowości. Duża koncentracja odchodów zwierzęcych stanowi zagrożenie mikrobiologiczne. Nie można wykluczyć sytuacji, że wśród bakterii, które mogą przedostawać się do wód lub przemieszczać wraz z powietrzem, są: gronkowce, pałeczki z grupy Coli, streptokoki fekalne, laseczki różycy, prątki gruźlicy, chorobotwórcze gronkowce i paciorkowce, wirusy pryszczycy oraz grzyby i organizmy pasożytnicze. Dodatkowo wielkim zagrożeniem i uciążliwością będzie wystąpienie zwiększonej ilości gryzoni i owadów, które są nosicielami chorób, szczególnie much i szczurów. Chów trzody chlewnej narażony jest na częste epidemie chorób co w konsekwencji skutkuje zamknięciem miejscowości i kwarantanną. Planowana inwestycja lokalizowana jest bardzo blisko zwartej zabudowy mieszkalnej. Mieszkańcy Naszej miejscowości przyzwyczajeni są do ciszy i spokoju. Jest to miejscowość położona w bardzo malowniczym krajobrazie. Otoczona jest lasami, zielenią, pięknymi przyrodniczo krajobrazami. Jest miejscowością, która posiada predyspozycje na budowanie domków letniskowych i wypoczynkowych a nie na inwestycję związaną z hodowlą trzody chlewnej. Mieszkańcy nie są osobami, które prowadzą rozbudowane gospodarstwa rolne i nie jesteśmy przyzwyczajani do skutków jakie niesie za sobą hodowla takiej ilości trzody chlewnej. Budowa planowanej inwestycji spowoduje, iż w okresie letnim zaburzona zostanie możliwość zorganizowania rodzinnego grilla, czy spędzenia miło czasu wraz z rodziną za dworze. Smród jaki wygeneruje inwestycja wpłynie na konieczność zmiany stylu życia, a tym samym rozluźnienie kontaktów międzyludzkich. Na uwagę zasługuje także fakt, iż inwestor nie jest mieszkańcem naszej gminy. Zatem fakt, iż przedsiębiorca spoza Naszej gminy miałby możliwość „zniszczyć” piękne gminne krajobrazy i środowisko nie zasługuje na aprobatę. Jako mieszkańcy gminy sprzeciwiamy się takiej inwestycji, gdyż uważamy, że spowoduje ona ogromne uciążliwości i ograniczy możliwość rozwoju naszej miejscowości. Młode pokolenie, takie jak nasze dzieci, czy wnuki nie będą chciały przejmować nieruchomości po swoich rodzicach i spowoduje to emigrację młodego pokolenia. Nie będą oni chcieli mieszkać w swoich domach rodzinnych i z czasem tak pięknie usytuowana miejscowość może zaniknąć. Nie ma możliwości aby uciążliwość zamierzenia inwestora nie wychodziła poza teren danej działki i zamykała się w jej granicach. Realizacja przedsięwzięcia wpłynie znacząco na środowisko, poprzez zatrącenie jego naturalnych walorów przyrodniczych, będzie wiązała się z odorem, hałasem, który bezpośrednio wpłynie na złe samopoczucie mieszkańców. Pragniemy zauważyć, iż jedną z głównych uciążliwości związanych z planowaną inwestycją jest powstający przy całym procesie produkcyjnym odór. Wysokie prędkości wiatrów będą powodowały rozpraszanie zanieczyszczeń w dużej objętości powietrza, a narażone na emisję będą tereny leżące nawet w odległości kilku kilometrów. Odór pochodzący z oczyszczenia z chlewni odchodów zwierzęcych, wzrastający wraz z trwaniem cyklu produkcyjnego, w gruntach ornych, po zakończonym cyklu, w trakcie transportu oraz rozlewania

gnojowicy na warunkach będzie uciążliwy nie tylko dla mieszkańców Rzeszotary- Zawady, ale przy określonych warunkach atmosferycznych, także dla wszystkich okolicznych miejscowości znajdujących się w promieniu nawet 10 km. Opracowania naukowe podają, że na fermach trzody chlewnej substancji zapachowych, identyfikuje się od 100 do 200 zdrowia (np. merkaptany, z których co najmniej 30 to związki szczególnie cuchnące i szkodliwe dla organizmu aldehydy, ketony, siarczki organiczne, aminokwasy organiczne). Światowa Organizacja Zdrowia podaje, że związki te mogą wywoływać znużenie, bóle głowy, nudności, podrażnienie oczu i gardła, bóle gardła, alergie, depresje, problemy oddechowe, występowanie stanów zapalnych w organizmie. Ewidentnie przy podejmowaniu decyzji o tak uciążliwych dla mieszkańców konsekwencjach, w tym oddziaływującym na życie i zdrowie ludzkie należy wziąć po uwagę fakt, iż to właśnie ochrona zdrowia i życia ludzkiego są wartościami konstytucyjnie chronionymi. W związku z planowaną budową i funkcjonowaniem chlewni nastąpi również wzrost natężenia ruchu z uwagi na transport zwierząt, pożywienia dla zwierząt, transport padliny celem utylizacji, transport gnojowicy, co doprowadzi do pogorszenia stanu dróg. Wzmógł się ruch w przedmiotowym obszarze spowoduje zagrożenie dla mieszkańców zamieszkujących w pobliskim terenie, w tym w szczególności dla dzieci. Dodatkowo nie bez znaczenia pozostaje skumulowany poziom hałasu generowany przez planowane w inwestycji rozwiązania techniczne/technologiczne jak i sam hałas generowany przez zakładaną ilość zwierząt tj. ok. 4000 szt. Działające w chlewniach wentylatory będą emitowały hałas i emisję szkodliwych substancji co będzie wywierać szkodliwy wpływ na stan zdrowia ludzi i zwierząt. Doświadczenia innych takich inwestycji pokazują negatywny wpływ na społeczność i demografię, związaną z pogorszeniem warunków życia, negatywnymi przekształceniami krajobrazu. Mieszkańcom zależy na polepszeniu jakości życia na wsi, przyciągnięciu młodego pokolenia na tereny wiejskie poprzez zwiększanie jej atrakcyjności. Budowa chlewni jest sprzeczna z oczekiwaniami mieszkańców i sprowadza się do prywatnych interesów inwestora. Nie ulega wątpliwości, że bliskie położenie planowanej inwestycji od zabudowań mieszkalnych negatywnie wpłynie na okoliczną społeczność. Chcemy również podkreślić, że realizacja podobnych inwestycji na terenie naszego kraju nie zawsze dochodziła do skutku gdyż mieszkańcy wyrażając swój sprzeciw jednocześnie wyrażali swoją podmiotowość w rozpatrywaniu powyższych problemów. Rozwój gospodarczy i ekonomiczny odbywać się musi z uwzględnieniem potrzeby utrzymania na tym samym poziomie zasobów i jakości środowiska. Zatem nie można przyznawać prymatu zasadzie swobody działalności gospodarczej nad zasadą zrównoważonego rozwoju, a ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych co wynika z art. 74 Konstytucji RP. Pragniemy zaznaczyć, iż każdy z Nas jest tak samo ważny, każdy z Nas płaci podatki i ma prawo decydować w jakich warunkach będzie żył i jak będzie żyć kolejne pokolenie. Ochrona życia i zdrowia jest podstawowym prawem każdego człowieka. Jako mieszkańcy obawiamy się, że za kilka lat nie powstaną kolejne tego typu inwestycje, które całkowicie wpłyną na zanik wielopokoleniowych rodzin, gdyż nasze dzieci i wnuki będą osiedlać się daleko od gminy. Wyrażenie zgody na budowę dwóch chlewni może wpłynąć na fakt, iż za kilka lat ta miejscowość będzie otoczona samymi tego typu inwestycjami. W związku z przytoczonymi wyżej argumentami, protest uważamy za zasadny i wnosimy o jego pozytywne rozpatrzenie.”.

Reasumując, mieszkańcy miejscowości Rzeszotary – Zawady składają protest przeciwko planowanej budowie dwóch budynków chlewni na działkach nr 309 i 310, położonych w obrębie chronionego krajobrazu Równina Raciąska. Podkreślają, że teren inwestycji graniczy z obszarami wykluczonymi z zabudowy ze względu na funkcje ochronne układów wentylacyjnych i odwadniających, a także znajduje się w sąsiedztwie terenów bagiennych podlegających czynnej ochronie ekosystemów lądowych. Na terenie planowanej inwestycji oraz terenach przyległych występują gatunki chronione, zarówno ptaki – zimorodek, bielik, dzięcioł czarny, bocian czarny i muchołówka mała – chronione Dyrektywą ptasią, jak i rośliny, m.in. paprocie, istotne dla zachowania lokalnej różnorodności biologicznej. Budowa chlewni może prowadzić do degradacji siedlisk, wypłoszenia ptaków, zniszczenia ekosystemów bagiennych i lasów oraz naruszenia naturalnej równowagi przyrodniczej, a także ingerować w naturalne stosunki wodne i funkcje lasu, który pełni rolę miejsca rekreacji, grzybobrania i wypoczynku dla mieszkańców. Mieszkańcy zwracają uwagę, że lokalizacja inwestycji jest niezgodna z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz przepisami ochrony przyrody, w tym Dyrektywą siedliskową i ptasią, co powinno skutkować odmową wydania decyzji środowiskowej.

Podkreślają konieczność rzetelnej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, gdyż brak takiej analizy może prowadzić do uchylenia decyzji administracyjnej. W proteście wskazano także szereg zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi wynikających z planowanej inwestycji. Chlewnie generują znaczną emisję odorów i gazów, mogących drażnić drogi oddechowe, skórę i oczy, wywoływać bóle głowy, nudności, stany zapalne, problemy oddechowe i alergię. Duża kumulacja odchodów zwierzęcych i innych odpadów związanych z hodowlą stwarza ryzyko mikrobiologiczne i ekologiczne, w tym przenoszenie gronkowców, pałeczek coli, streptokoków fekalnych, laseczek różycy, prątków gruźlicy, wirusów pryszczycy, grzybów i pasożytów. Powstanie chlewni wiąże się również z uciążliwością wzrostu liczby gryzoni i owadów, nosicieli chorób, w tym much i szczurów. Mieszkańcy podkreślają, że inwestycja zlokalizowana jest w bliskim sąsiedztwie zwartej zabudowy mieszkalnej, w malowniczym krajobrazie, sprzyjającym rekreacji, wypoczynkowi i rozwojowi turystyki lokalnej, a nie przemysłowej hodowli zwierząt. Realizacja inwestycji zaburzy spokój, wpłynie na jakość życia i relacje międzyludzkie, a zapachy z gnojowicy mogą rozprzestrzeniać się nawet na kilka kilometrów, obejmując także sąsiednie miejscowości. Wzmożony ruch transportowy związany z dostawami paszy, transportem zwierząt, padliny i gnojowicy dodatkowo pogorszy stan dróg, zwiększy hałas i ryzyko dla mieszkańców, w tym dzieci. Wentylatory i inne urządzenia techniczne generowane w chlewniach będą emitować hałas i szkodliwe substancje, negatywnie wpływając na zdrowie ludzi i zwierząt. Protest zwraca uwagę, że inwestycja jest niezgodna z oczekiwaniami mieszkańców i zrównoważonym rozwojem gminy, zagraża utracie atrakcyjności miejscowości dla młodego pokolenia, które mogłoby emigrować, a także przyczynia się do degradacji krajobrazu i środowiska naturalnego. Inwestor nie pochodzi z gminy, co mieszkańcy uważają za dodatkowy argument przeciwko realizacji przedsięwzięcia. Protest akcentuje konstytucyjny obowiązek władz publicznych do ochrony zdrowia, życia i środowiska obecnych i przyszłych pokoleń, podkreślając, że rozwój gospodarczy nie może dominować nad zasadą zrównoważonego rozwoju i ochroną środowiska. Na tej podstawie mieszkańcy uważają protest za zasadny i wnoszą o odmowę realizacji inwestycji, uwzględniając ochronę przyrody, zdrowia ludzi i jakość życia społeczności lokalnej.

W dniu 28 października 2024 r. do Urzędu Gminy w Rościszewie wpłynęły dwa odrębne pisma o jednakowej treści, zatytułowane „Uwagi i wnioski” – jedno złożone przez a drugie przez .. W przedmiotowych pismach mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady złożyli stanowczą skargę dotyczącą budowy budynku inwentarskiego na działce o nr ewid. 309 w obrębie Rzeszotary-Zawady oraz wniesli o podjęcie następujących działań:

1. odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia,
2. przeprowadzenie konsultacji z mieszkańcami gminy w celu zapoznania się z uwagami lokalnej społeczności,
3. uznanie wnioskodawców za strony przedmiotowego postępowania oraz przesyłanie wszelkiej korespondencji na wskazany adres.

Ponadto wyrażono znaczący sprzeciw wobec realizacji planowanej inwestycji, która ich zdaniem „stwarza szereg negatywnych skutków dla naszego środowiska oraz dla otaczającej nas przyrody, a przede wszystkim stwarza zagrożenie dla Nas jako mieszkańców w zakresie zdrowia i życia”. Dalej treść niniejszego pisma jest w pełni tożsama z treścią wcześniejszego pisma złożonego w tej sprawie przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady.

Organ I instancji wskazuje, że w obecnym wtedy stadium postępowania nie było podstaw do rozpatrzenia wniosku o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ nie zostały jeszcze zgromadzone opinie i uzgodnienia wymagane od organów współdziałających. Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko, przed wydaniem decyzji organ prowadzący postępowanie musi uzyskać wszystkie niezbędne opinie i uzgodnienia. Ponadto, na podstawie art. 79 ust. 1 tej ustawy, organ właściwy zapewnia społeczeństwu możliwość udziału w postępowaniu poprzez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W związku z tym rozstrzygnięcie w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań będzie możliwe dopiero po zakończeniu tych procedur. Jednocześnie zaznaczono, że w przyszłości mogą być zorganizowane dodatkowe konsultacje z mieszkańcami, o czym organ poinformowałby w odpowiednim czasie. Ponadto potwierdzono, że Pan/Pani jest stroną postępowania,

jako właściciel działek położonych w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy ooś. Ze względu na liczbę stron przekraczającą dziesięć, cała korespondencja w sprawie postępowania była udostępniana publicznie, poprzez tablicę ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie (ul. Armii Krajowej 1, 09-204 Rościszewo) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie.

Ponadto, w dniu 28 października 2024 r. do Urzędu Gminy w Rościszewie wpłynęły również dwa odrębne pisma o jednakowej treści, zatytułowane „PROTEST” – pierwsze złożone przez ..
drugie przez .. 1. Pisma te zostały złożone w związku ze sprzeciwem wobec planowanej inwestycji polegającej na budowie budynku inwentarskiego w miejscowości Rzeszotary-Zawady. Zawartość niniejszych pism odpowiada treści wcześniejszego pisma w tej samej sprawie złożonego przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady.

Dnia 6 października 2025 r. do tut. urzędu dostarczone zostało kolejne pismo zatytułowane „Protest mieszkańców” wniesione przez mieszkańców wsi Rzeszotary-Zawady. W piśmie tym protestujący zaznaczyli, że „W imieniu mieszkańców składamy protest przeciwko planowanej inwestycji budowy dwóch budynków chlewni na działce o nr ewid. 309 i 310 w obrębie Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo. znajdującej się w obszarze chronionego krajobrazu Równina Raciąska. Teren ten graniczy z obszarami, gdzie wyklucza się zainwestowanie ze względu na pełnione przez nie funkcje układów wentylacyjnych i odwadniających, co jest określone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo, na terenie inwestycji występują gatunki objęte ścisłą ochroną, co wymaga szczególnej uwagi i zgodności z obowiązującymi przepisami ochrony przyrody. Teren planowanej inwestycji sąsiaduje obszarami bagiennymi, które zgodnie z § 2 ust. 2 pkt. 7 Uchwały Nr 71/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciąska podlegają czynnej ochronie ekosystemów lądowych. Pragniemy zauważyć, iż planowana inwestycja graniczy bezpośrednio z lasem tj. naturalnym środowiskiem dla życia różnych gatunków roślin i zwierząt. Las to dynamiczny twór przyrody, w którym są zespolone w niepodzielną całość układem zależności, powiązań i wzajemnych wpływów: określona roślinność z przeważającym udziałem form drzewiastych, związanych z nim zwierzętami oraz wykorzystywane przez rośliny i zwierzęta podłoże geologiczne, gleba, woda i klimat. Ponadto las spełnia ważną rolę w regulacji stosunków wodnych na danym terenie. Las to także miejsce na spacer, możliwość oddychania świeżym powietrzem, w okresie jesiennym to miejsce na grzybobranie dla mieszkańców Naszej miejscowości ale i dla okolicznych mieszkańców. Powstanie planowanej inwestycji tak blisko naturalnego środowiska jakim jest las wpłynie negatywnie zarówno na ogół mieszkańców gminy jak i na środowisko zwierząt i roślin. Inwestycja z uwagi na planowaną technologię budowy naruszy równowagę przyrodniczą, będzie zagrażać zdrowiu i życiu ludzkiemu, ponieważ w efekcie skażona będzie gleba, woda i powietrze. Z uwagi na lokalizację inwestycji skażona zostanie gleba lasów, a zatem środowisko życia zwierząt i roślin. Istnieje w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo, że wszelkie gatunki zwierząt będą zmieniały swoje stałe miejsce życia i zaburzone zostanie naturalne środowisko przyrodnicze. Gnojowicę z chlewni inwestor będzie mógł wywozić na swoje grunty, a odór z gnojowicy wdychać będą mieszkańcy. Chlewnie generują do środowiska duże ilości związków chemicznych w postaci różnych gazów, które działając drażniaco na organizm ludzki (poprzez drogi oddechowe, skórę i śluzówkę) mogą być przyczyną pogorszenia stanu zdrowia i dyskomfortu zamieszkania ludzi narażonych na te czynniki. Zachodzi również uzasadniona obawa zagrożeń sanitarno-epidemiologicznych. Duża kumulacja odchodów zwierzęcych i odpadów związanych z hodowlą zwierząt stanowić będzie zagrożenie nie tylko mikrobiologiczne, ale również zagrożenie ekologiczne. Bakterie jakie mogą przedostać się do wód i powietrza mogą stanowić powstanie zagrożenia dla mieszkańców Rzeszotary- Zawady i okolicznych miejscowości. Duża koncentracja odchodów zwierzęcych stanowi zagrożenie mikrobiologiczne. Nie można wykluczyć sytuacji, że wśród bakterii, które mogą przedostawać się do wód lub przemieszczać wraz z powietrzem, są: gronkowce, pałeczki z grupy Coli, streptokoki fekalne, laseczki różycy, prątki gruźlicy, chorobotwórcze gronkowce i paciorkowce, wirusy pryszczycy oraz grzyby i organizmy pasożytnicze. Dodatkowo wielkim zagrożeniem i uciążliwością będzie wystąpienie zwiększonej ilości gryzoni

i owadów, które są nosicielami chorób, szczególnie much i szczurów. Chów trzody chlewnej narażony jest na częste epidemie chorób co w konsekwencji skutkuje zamknięciem miejscowości i kwarantanną. Planowana inwestycja lokalizowana jest bardzo blisko zwartej zabudowy mieszkalnej. Mieszkańcy Naszej miejscowości przyzwyczajeni są do ciszy i spokoju. Jest to miejscowość położona w bardzo malowniczym krajobrazie. Otoczona jest lasami, zielenią, pięknymi przyrodniczo krajobrazami. Jest miejscowością, która posiada predyspozycje na budowanie domków letniskowych i wypoczynkowych a nie na inwestycję związaną z hodowlą trzody chlewnej. Mieszkańcy nie są osobami, które prowadzą rozbudowane gospodarstwa rolne i nie jesteśmy przyzwyczajani do skutków jakie niesie za sobą hodowla takiej ilości trzody chlewnej. Budowa planowanej inwestycji spowoduje, iż w okresie letnim zaburzona zostanie możliwość zorganizowania rodzinnego grilla, czy spędzenia miło czasu wraz z rodziną za dworze. Smród jaki wygeneruje inwestycja wpłynie na konieczność zmiany stylu życia, a tym samym rozluźnienie kontaktów międzyludzkich. Na uwagę zasługuje także fakt, iż inwestor nie jest mieszkańcem naszej gminy. Zatem fakt, iż przedsiębiorca spoza Naszej gminy miałby możliwość „zniszczyć” piękne gminne krajobrazy i środowisko nie zasługuje na aprobatę. Jako mieszkańcy gminy sprzeciwiamy się takiej inwestycji, gdyż uważamy, że spowoduje ona ogromne uciążliwości i ograniczy możliwość rozwoju naszej miejscowości. Młode pokolenie, takie jak nasze dzieci, czy wnuki nie będą chciały przejmować nieruchomości po swoich rodzicach i spowoduje to emigrację młodego pokolenia. Nie będą oni chcieli mieszkać w swoich domach rodzinnych i z czasem tak pięknie usytuowana miejscowość może zaniknąć. Nie ma możliwości aby uciążliwość zamierzenia inwestora nie wychodziła poza teren danej działki i zamykała się w jej granicach. Realizacja przedsięwzięcia wpłynie znacząco na środowisko, poprzez zatracenie jego naturalnych walorów przyrodniczych, będzie wiązała się z odorem, hałasem, który bezpośrednio wpłynie na złe samopoczucie mieszkańców. Pragniemy zauważyć, iż jedną z głównych uciążliwości związanych z planowaną inwestycją jest powstający przy całym procesie produkcyjnym odór. Wysokie prędkości wiatrów będą powodowały rozpraszanie zanieczyszczeń w dużej objętości powietrza, a narażone na emisje będą tereny leżące nawet w odległości kilku kilometrów. Odór pochodzący z oczyszczenia z chlewni odchodów zwierzęcych, wzrastający wraz z trwaniem cyklu produkcyjnego, w gruntach ornych, po zakończonym cyklu, w trakcie transportu oraz rozlewania gnojowicy na warunkach będzie uciążliwy nie tylko dla mieszkańców Rzeszotary- Zawady, ale przy określonych warunkach atmosferycznych, także dla wszystkich okolicznych miejscowości znajdujących się w promieniu nawet 10 km. Opracowania naukowe podają, że na fermach trzody chlewnej substancji zapachowych, identyfikuje się od 100 do 200 zdrowia (np. merkaptany, Z których co najmniej 30 to związki szczególnie cuchnące i szkodliwe dla organizmu aldehydy, ketony, siarczki organiczne, aminokwasy organiczne). Światowa Organizacja Zdrowia podaje, że związki te mogą wywoływać znużenie, bóle głowy, nudności, podrażnienie oczu i gardła, bóle gardła, alergie, depresje, problemy oddechowe, występowanie stanów zapalnych w organizmie. Ewidentnie przy podejmowaniu decyzji o tak uciążliwych dla mieszkańców konsekwencjach, w tym oddziaływującym na życie i zdrowie ludzkie należy wziąć po uwagę fakt, iż to właśnie ochrona zdrowia i życia ludzkiego są wartościami konstytucyjnie chronionymi. W związku z planowaną budową i funkcjonowaniem chlewni nastąpi również wzrost natężenia ruchu z uwagi na transport zwierząt, pożywienia dla zwierząt, transport padliny celem utylizacji, transport gnojowicy, co doprowadzi do pogorszenia stanu dróg. Wzmożony ruch w przedmiotowym obszarze spowoduje zagrożenie dla mieszkańców zamieszkujących w pobliskim terenie, w tym w szczególności dla dzieci. Dodatkowo nie bez znaczenia pozostaje skumulowany poziom hałasu generowany przez planowane w inwestycji rozwiązania techniczne/technologiczne jak i sam hałas generowany przez zakładaną ilość zwierząt tj. ok. 4000 szt. Działające w chlewniach wentylatory będą emitowały hałas i emisję szkodliwych substancji co będzie wywierać szkodliwy wpływ na stan zdrowia ludzi i zwierząt. Pragniemy zauważyć, iż w naszej miejscowości znajduje się już podobna inwestycja ferma drobiu, która ma negatywny wpływ na mieszkańców. Doświadczenia innych takich inwestycji pokazują negatywny wpływ na społeczność i demografię, związaną z pogorszeniem warunków życia, negatywnymi przekształceniami krajobrazu. Mieszkańcom zależy na polepszeniu jakości życia na wsi, przyciągnięciu młodego pokolenia na tereny wiejskie poprzez zwiększanie jej atrakcyjności. Budowa chlewni jest sprzeczna z oczekiwaniami mieszkańców i sprowadza się do prywatnych interesów inwestora. Nie ulega wątpliwości, że bliskie położenie planowanej inwestycji od zabudowań mieszkalnych negatywnie

wpłyne na okoliczną społeczność. Chcemy również podkreślić, że realizacja podobnych inwestycji na terenie naszego kraju nie zawsze dochodziła do skutku gdyż mieszkańcy wyrażając swój sprzeciw jednocześnie wyrażali swoją podmiotowość w rozpatrywaniu powyższych problemów. Rozwój gospodarczy i ekonomiczny odbywać się musi z uwzględnieniem potrzeby utrzymania na tym samym poziomie zasobów i jakości środowiska. Zatem nie można przyznawać prymatu zasadzie swobody działalności gospodarczej nad zasadą zrównoważonego rozwoju, a ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych co wynika z art. 74 Konstytucji RP. Pragniemy zaznaczyć, iż każdy z Nas jest tak samo ważny, każdy z Nas płaci podatki i ma prawo decydować w jakich warunkach będzie żył i jak będzie żyć kolejne pokolenie. Ochrona życia i zdrowia jest podstawowym prawem każdego człowieka. Jako mieszkańcy obawiamy się, że za kilka lat nie powstaną kolejne tego typu inwestycje, które całkowicie wpłyną na zanik wielopokoleniowych rodzin, gdyż nasze dzieci i wnuki będą osiedlać się daleko od gminy. Wyrażenie zgody na budowę dwóch chlewni może wpłynąć na fakt, iż za kilka lat ta miejscowość będzie otoczona samymi tego typu inwestycjami. W związku z przytoczonymi wyżej argumentami, protest uważamy za zasadny i wnosimy o jego pozytywne rozpatrzenie”.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady podtrzymują swoje zastrzeżenia dotyczące budowy inwestycji. Ponownie złożyli sprzeciw wobec planowanej budowy dwóch chlewni na działkach nr 309 i 310 w Rzeszotary Zawady, położonych w obszarze chronionego krajobrazu Równina Raciąska. Teren inwestycji graniczy z obszarami wykluczonymi z zabudowy ze względu na funkcje ochronne układów wentylacyjnych i odwadniających oraz z lasem będącym siedliskiem licznych gatunków roślin i zwierząt. Planowana inwestycja zagraża lokalnym ekosystemom, w tym obszarom bagiennym oraz chronionym gatunkom ptaków i roślin. Budowa chlewni spowoduje degradację środowiska naturalnego, skażenie gleby, wody i powietrza oraz zwiększenie ryzyka rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych i bakterii groźnych dla ludzi. Odór, hałas i emisja związków chemicznych będą znacząco obniżały komfort życia mieszkańców, wpływając na zdrowie i codzienne funkcjonowanie. Dodatkowo, inwestycja zwiększy ruch drogowy i może zagrozić bezpieczeństwu mieszkańców, zwłaszcza dzieci. Realizacja chlewni jest sprzeczna z oczekiwaniami społeczności, może prowadzić do wyludnienia miejscowości, zmniejszenia atrakcyjności terenu oraz utrudnienia rozwoju lokalnej rekreacji i turystyki. Jako mieszkańcy sprzeciwili się tej inwestycji, ponieważ zagraża ona przyrodzie, zdrowiu ludzi i jakości życia, a także stoi w konflikcie z zasadami zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.

W dniu 10 października 2025 r. do tut. urzędu wpłynęło pismo Pani [imię] w związku z możliwością wniesienia wniosków i skarg zgodnie z obwieszczeniem Wójta Gminy Rościszewo o udziale społeczeństwa przed wydaniem decyzji z dnia 5 września 2025 r. znak: RRGKB.6220.60.2024. W treści pisma skarżąca zaznaczyła, że „Jako mieszkanka miejscowości Rzeszotary- Zawady i najbliższa sąsiadka inwestycji składam uwagi i wnioski w sprawie planowanej inwestycji budowy dwóch budynków chlewni na działce o nr ewid. 309 i 310 w obrębie Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo. Składam sprzeciw wobec przedmiotowej inwestycji i wnoszę o:

1. odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań dotyczących realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch budynków chlewni na działce o nr ewid. 309 i 310 w obrębie Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo,
2. przeprowadzenie rozprawy administracyjnej;
3. wezwanie inwestora do uzupełnienia raportu bądź o sporządzenie raportu na zlecenie organu, aby zweryfikować stanowisko w nim zawarte.

Stanowczo sprzeciwiam się realizacji inwestycji na nieruchomości położonej w miejscowości Rzeszotary- Zawady na działce o nr. 309 i 310. Przeprowadzone w sprawie postępowanie nie jest wystarczające oraz nie daje jednoznacznej odpowiedzi, że inwestycja będzie miała pozytywny wpływ na ludzi i środowisko. Raport nie jest wystarczający i nie zawiera najważniejszego określenia wpływu inwestycji dla pobliskich sąsiadów. Niewątpliwie z uwagi na bardzo małą odległość nieruchomości od potencjonalnej budowy, inwestycja będzie miała ogromny wpływ na standardy jakości środowiska oraz przekroczone zostaną standardy życia każdego mieszkańca. Planowana inwestycja zlokalizowana

będzie w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska, dla którego obowiązującym aktem prawnym jest Uchwała Nr 71/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska. Zgodnie z ww. Uchwałą na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska obowiązuje zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jakakolwiek nawet inwestycja, w tym służąca produkcji rolnej będzie powodowała liczne ograniczenia i przy realizacji inwestycji nie zachowa się naturalnych obszarów chronionych. Przede wszystkim obszar dotychczasowo wykorzystywany przez zwierzęta i rośliny będzie zajęty przez inwestycję, która tylko produkuje zanieczyszczenia i powoduje obniżenie jakości życia mieszkańców oraz szaty roślinnej i zwierząt. Nawet jeśli przyjąć, że istnieje możliwość realizacji inwestycji na powyższym terenie to pragnę zauważyć, iż przedmiotowa inwestycja jaką jest budowa chlewni nie jest produkcją rolną a przemysłową. Skala funkcjonowania chlewni na około 2000 świń i wytwarzanie w tym zakresie takiej ilości zwierząt do przemysłu jest ogromna i nie można uznać, iż jest to produkcja rolna. Produkcja typowo rolna jest na mniejszą skalę oraz takowa produkcja wspomaga funkcjonowanie środowiska oraz ochronę natury i zachowanie naturalnych jej walorów. Natomiast budowa jednej chlewni na około 2000 szt. nie spowoduje zachowania naturalnych walorów środowiskowych, lecz pogorszy prawidłowe naturalne środowisko do życia zwierząt i roślin. Postanowienie wydane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w tym zakresie potwierdza po części powyższe stanowisko poprzez wyznaczenie określonego czasu na realizację inwestycji oraz poprzez chociażby wskazania poszanowania okresów lęgowych ptaków. Ponadto jasno wskazano, iż nastąpi zniszczenie różnego rodzaju gatunków kwiatów, czy roślin. Ponadto pragnę zauważyć, iż w najbliższym otoczeniu położony jest obszar Natura 2000, obszar specjalnej ochrony ptaków Doliny Wkry i Mławki. Zatem w tak bliskiej odległości od powyższych obszarów oraz w tak pięknym malowniczym terenie znajdują się gatunki chronione roślin, grzybów czy też gatunków kwiatów bądź drzew. Należy zauważyć, iż na przedmiotowym terenie znajdują się różnego rodzaju gatunki ptaków, w tym gatunki chronione. Ponadto na przedmiotowym terenie znajdują się siedliska płazów, gadów czy innych możliwych gatunków chronionych. Teren, który kształtuje się jako bardzo rozbudowany przyrodniczo i w zakresie możliwości rozbudowy zostanie zniszczony przez inwestycję, która przyniesie więcej złego niż dobrego na terenie gminy Rościszewo. Teren inwestycji w południowej części przedziela uprawę drzewostan z ciekim wodnym. Działka od północy i południa graniczy z drogą gruntową. W sąsiedztwie występują pola uprawne, łąka trwałe, lasy, zadrzewienia śródpolne. Ciek wodny w jasny sposób świadczy o występowaniu oraz możliwości pojawienia się nowych gatunków płazów. Opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu w negatywny sposób odnosi się dla planowanej inwestycji. Odnosi się do ochrony zdrowia i życia ludzkiego i to przede wszystkim należy wziąć pod uwagę przy uwzględnianiu powstawania przedmiotowej inwestycji. Odległość projektowanego obiektu inwentarskiego od najbliższych mieszkalnych budynków sąsiedzkich w zabudowie zagrodowej wynosi około 330 m na kierunku zachodnim. Zatem jest to odległość minimalna i w znaczy sposób wpływająca na jakość i komfort życia mieszkańców. Z uwagi na wielość takich inwestycji będzie występowała kumulacja negatywnych oddziaływań zarówno na ludzi jak i na środowisko. Planowana inwestycja spowoduje uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu i mamy pewność, że takie sytuację będą miały miejsce, gdyż owe inwestycje znajdują się już w otoczeniu gminy i wiemy jakie powoduje skutki. Inwestor nie jest w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania na środowisko. Pomimo, iż w raporcie jest informacja, że spełnione będą normy stężeń to nie jest to gwarancja że uciążliwości zapachowych nie będzie. Najbardziej narażona na negatywne działanie inwestycji jest najbliższa zabudowa. Zatem w tym moje zabudowania. W okolicy zamieszkują osoby schorowane, niepełnosprawne. Spowoduje to jeszcze pogorszenie już i tak złego stanu zdrowia takich osób. Wpływ będą miały wszystkie przenikające do środowiska związki chemiczne wydzielające się z chlewni. Należy zauważyć, iż przedłożony raport tylko pozornie spełnia wymogi formalne – natomiast w rzeczywistości jest on niewystarczający i nie przedstawia realnego powstania zagrożenia związanego z realizacją inwestycji. Przede wszystkim raport nie określa jaki wpływ inwestycja będzie miała na zdrowie ludzi. Popieram w tym zakresie stanowisko Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu, że prowadzony na dużą skalę chów

zwierząt nie jest obojętny dla jakości i warunków życia ludzi mieszkających w pobliżu chlewni. W tej sprawie należy mieć zaś na uwadze przede wszystkim bliska odległość zabudowań mieszkalnych. Zasada przezorności zobowiązuje, aby każdy kto planuje, wyraża zgodę lub podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest w pełni rozpoznane ze względu na brak regulacji prawnych, niedostatki wiedzy, deficyt informacji, brak pełnych danych statystycznych, niemożliwość wykonania analiz, symulacji, rozbieżności stanowisk, zwłaszcza stanowisk ekspertów, kierując się przezornością, podjął wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Praktycznym wymiarem zastosowania tej zasady może być odmowa wyrażenia zgody na realizację przedsięwzięcia, którego skutki są niepewne, niejasne wątpliwe czy ryzykowne. Zatem przedstawiony przez Inwestora raport oś nie może być podstawą do ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Tym samym nie może być uznany za dowód w sprawie, że planowana inwestycja nie stwarza potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Raport nie obejmuje analizy emisji wszystkich gazów do powietrza, które zidentyfikowano jako emitowane z chlewni. Amoniak jest najbardziej uciążliwym dla środowiska naturalnego gazem produkowanym przez chlewnie i nie tylko, które wytwarzają również dwutlenek węgla, a także ketony i inne związki o charakterze odoru. Przebywanie przez dłuższy czas w strefie uciążliwej, powoduje niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi np.: ból głowy, złe samopoczucie, rozdrażnienie, podenerwowanie, alergię, dolegliwości ze strony układu oddechowego, a nawet może prowadzić do stanów depresyjnych. W badaniach naukowych stwierdzono, że długotrwałe przebywanie w takich warunkach może powodować uspienie funkcji neurologicznych oraz wystąpienie alergicznego zapalenia pęcherzyków płucnych, a nawet prowadzić do astmy. W związku z planowaną budową i funkcjonowaniem chlewni nastąpi również wzrost natężenia ruchu z uwagi na transport zwierząt, pożywienia dla zwierząt, transport padliny celem utylizacji, transport gnojowicy, co doprowadzi do pogorszenia stanu dróg. Wzmożony ruch w przedmiotowym obszarze spowoduje zagrożenie dla mieszkańców zamieszkujących w pobliskim terenie, w tym szczególności dla dzieci. Wskazania co do powstawania nadmiernego hałasu zostały zawarte w opinii instytucji, które dokonywały uzgodnienia. W swoich wystąpieniach jasno określały, że taki hałas oraz wzmożony ruch transportu powstanie. Zatem zakłóci nam to spokój i ciszę, która teraz każdy z Nas się delectuje. Każdy może swobodnie korzystać ze swoich posiadłości oraz cieszyć się ciszą i naturą. Inwestycja zaburzy życie każdemu mieszkańcowi. Inwestycja zadowoli jednego przedsiębiorcę zaś odniesie negatywne skutki dla kilkuset innych obywateli. Dodatkowo nie bez znaczenia pozostaje skumulowany poziom hałasu generowany przez planowane w inwestycji rozwiązania techniczne/technologiczne jak i sam hałas generowany przez zakładaną ilość zwierząt tj. ok. 2000 szt. Działające w chlewniach wentylatory będą emitowały hałas i emisję szkodliwych substancji co będzie wywierać szkodliwy wpływ na stan zdrowia ludzi i zwierząt. Raport zawiera sprzeczności co do metod badawczych poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego oraz nie zawiera dokładnych danych umożliwiających rzetelny opis wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi. Pragnę zwrócić uwagę na treść art. 144 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, który wskazuje, że „Właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych”. Immisjami materialnymi bywają nazywane oddziaływania polegające na przenikaniu na sąsiednie nieruchomości cząsteczek materii, fal i sił. Są to np. dymy, ciecze, zapachy, hałasy, światło, wstrząsy. Jako immisję materialną kwalifikuje się również rozprzestrzeniające się elementy przyrody ożywionej, jak ptaki (np. hodowlane gołębie), pszczoły przelatujące przez sąsiednie nieruchomości, inne owady i robactwo w przypadku, gdy ich zintensyfikowana ilość wynika ze złego stanu sanitarnego nieruchomości, a nawet zarazki chorób. Immisje materialne mogą wydostawać się z nieruchomości wyjściowej różnymi drogami: drogą powietrzną, pod ziemią, jak również w środowisku wodnym. Jak słusznie zauważono, szkodliwy wpływ immisji może dotyczyć nie tylko ludzi, a ściślej ich fizyczności, lecz także rzeczy oraz zwierząt domowych i gospodarskich. Zatem inwestor powinien mieć na uwadze powyższe przepisy i ewentualną możliwość występowania mieszkańców z roszczeniami zarówno o zmniejszenie wartości sąsiednich nieruchomości jak i występowanie zakłóceń w związku z realizacją inwestycji. W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.”.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że mieszkanka miejscowości Rzeszotary-Zawady, będąca najbliższym sąsiadem planowanej inwestycji, wnosi sprzeciw wobec budowy dwóch budynków chlewni na działkach nr 309 i 310 w gminie Rościszewo. Wnosi o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, przeprowadzenie rozprawy administracyjnej oraz o uzupełnienie lub sporządzenie nowego raportu oddziaływania na środowisko. Autorka podkreśla, że dotychczasowe postępowanie i raport są niewystarczające i nie przedstawiają rzeczywistego wpływu inwestycji na ludzi i środowisko, szczególnie w odniesieniu do najbliższych mieszkańców. Zwraca uwagę, że planowana inwestycja znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Równina Raciąrska, gdzie obowiązuje zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Wskazuje, że budowa chlewni o tak dużej skali (ok. 2000 sztuk trzody) ma charakter przemysłowy, a nie rolniczy, i będzie powodować poważne szkody przyrodnicze – zniszczenie siedlisk roślin i zwierząt, pogorszenie jakości powietrza, gleby i wody. Zaznacza, że teren inwestycji graniczy z obszarem Natura 2000 – Dolina Wkry i Mławki, gdzie występują gatunki chronione ptaków, płazów, gadów i roślin. Wskazuje także na liczne negatywne oddziaływania: odór, hałas, emisję gazów (m.in. amoniaku, CO₂, ketonów), które mogą powodować dolegliwości zdrowotne, takie jak bóle głowy, alergie, problemy z oddychaniem, rozdrażnienie, a nawet depresję. Podkreśla, że w pobliżu mieszkają osoby starsze, chore i niepełnosprawne, dla których te czynniki będą szczególnie uciążliwe. Autorka powołuje się na negatywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu, który zwraca uwagę na zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi. Podkreśla też, że odległość planowanych chlewni od najbliższych domów (ok. 330 m) jest zbyt mała, co naruszy komfort i standard życia mieszkańców. Zwraca uwagę na możliwość kumulacji oddziaływań w przypadku powstania podobnych inwestycji w okolicy. W piśmie poruszono również kwestie wzmożonego ruchu pojazdów związanych z transportem zwierząt, paszy, gnojowicy i odpadów, co doprowadzi do degradacji dróg, wzrostu hałasu i zagrożenia bezpieczeństwa – zwłaszcza dzieci. Raport oddziaływania na środowisko, zdaniem autorki, zawiera sprzeczności, jest niepełny i nie uwzględnia wszystkich emisji gazów oraz ich wpływu na zdrowie ludzi i stan środowiska. Wskazuje, że nie można uznać go za rzetelny dowód, iż inwestycja jest bezpieczna. Autorka powołuje się również na zasadę przeczności, zgodnie z którą nie powinno się dopuszczać inwestycji, których skutki są niepewne lub ryzykowne, oraz na art. 144 Kodeksu cywilnego, mówiący o zakazie zakłócania korzystania z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę (np. przez hałas, odory, pyły). Podsumowując, mieszkanka podnosi, że inwestycja narusza przepisy o ochronie środowiska i terenów chronionych, zagraża zdrowiu ludzi i przyrodzie, obniży jakość życia i wartość nieruchomości oraz przyniesie korzyść jednemu przedsiębiorcy kosztem wielu mieszkańców. W związku z powyższym wnosi o odmowę wydania decyzji środowiskowej dla planowanej budowy chlewni.

Organ I instancji biorąc pod uwagę ww. protesty i uwagi stwierdza, co następuje. Mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady, zarówno w pismach ogólnych jak i indywidualnych, wyrazili swój sprzeciw wobec planowanej inwestycji, ponieważ ich zdaniem inwestycja przyniesie niewyobrażalne negatywne skutki dla okolicznych mieszkańców, głównie z uwagi na odór, szkodliwe gazy ulatniające się do atmosfery, które skażą nie tylko powietrze, ale również ziemię i wody gruntowe, problem z zagospodarowaniem odpadami, zły wpływ na rozwój turystyki i rekreacji w rejonie oraz obniży wartość działek znajdujących się w pobliżu działki, na której planowane jest przedsięwzięcie.

Należy zgodzić się, że lokalizacja tego typu rodzaju przedsięwzięcia w tak bliskiej odległości od zwartej zabudowy mieszkalnej może wpłynąć negatywnie na jakość życia mieszkańców, a także środowisko naturalne. Planowana chlewnia może stać się źródłem emisji szkodliwych gazów, takich jak amoniak, siarkowodór, pyły, dwutlenek siarki, które nie tylko powodują nieprzyjemny zapach, ale także mogą wywołać poważne dolegliwości zdrowotne. Długotrwałe narażenie na te substancje może skutkować przewlekłymi schorzeniami np. układu oddechowego oraz prowadzić do reakcji alergicznych.

Autor raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko ocenił, że spełnione będą kryteria jakości środowiska w najbliższym otoczeniu, w tym na terenie najbliższej zabudowy mieszkalnej,

stąd można jednoznacznie stwierdzić, że rozpatrywana inwestycja nie będzie miała negatywnego wpływu na zdrowie mieszkańców. Ponadto, zgodnie z zapisami raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – z analiz wynika, że poza terenem inwestowanej działki nadmierna uciążliwość rozpatrywanej instalacji nie wystąpi. Uwzględniając zasady doświadczenia życiowego nie można skutecznie zaprzeczyć, jakoby chlewnia faktycznie nie wywoływała uciążliwości odorowych. Zaliczona przecież została do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zdaniem organu I instancji niewątpliwie źródłem ciągłej emisji odorów do powietrza będą systemy wentylacji. Obecność odorów w powietrzu należy traktować jako czynnik pogarszający jakość życia ludzi. Są wyczuwalne już w niewielkich stężeniach, a długotrwały kontakt z nimi może powodować uciążliwości, w tym zdrowotne, dla mieszkańców, co narusza zasady współżycia społecznego. Po zrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia w pobliżu występowania znacznej ilości rozproszonych i zwartych zabudowań zagrodowo-mieszkalnych, mimo braku regulacji prawnych określających wartości odniesienia substancji zapachowo-odorowych, przedmiotowa inwestycja może oddziaływać negatywnie na zdrowie ludzi i ochronę przyrody zagrażając w sposób bezpośredni mieszkańcom miejscowości Rościszewo, gmina Rościszewo oraz okolic. Amoniak jest najbardziej uciążliwym dla środowiska naturalnego gazem produkowanym przez chlewnie oraz kurniki, które wytwarzają również dwumetyloaminę, dwutlenek węgla a także ketony i inne związki o charakterze odoru. Przebywanie przez dłuższy czas w strefie uciążliwej, powoduje niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi.

Odór związany z hodowlą trzody chlewnej jest nieunikniony i może rozprzestrzeniać się na znaczne odległości, zwłaszcza przy sprzyjających warunkach atmosferycznych. Odór generowany przez tego typu inwestycje jest jednym z najpoważniejszych problemów, który znacząco wpływa na jakość życia mieszkańców. Stała ekspozycja na nieprzyjemne zapachy znacząco obniża komfort życia mieszkańców i może prowadzić do pogorszenia samopoczucia oraz jakości życia. Źródłem nieprzyjemnych zapachów jest zarówno proces hodowli zwierząt, jak i magazynowanie oraz transport gnojowicy. Szczególnie uciążliwy może być on w trakcie oczyszczania chlewni z odchodów zwierzęcych, transportu oraz rozlewania gnojowicy na pola uprawne, intensyfikacji cyklu produkcyjnego (emisja odoru jest wtedy największa). Odór nie tylko powoduje dyskomfort i ogranicza możliwość przebywania na świeżym powietrzu, ale także bezpośrednio wpływa na samopoczucie mieszkańców. Wysokie prędkości wiatru mogą dodatkowo rozpraszać zanieczyszczenia na dużym obszarze, co naraża na uciążliwości nie tylko najbliższych sąsiadów inwestycji, ale również mieszkańców oddalonych zdecydowanie dalej.

Inwestycja związana z hodowlą trzody chlewnej nieodłącznie wiąże się z pojawieniem się owadów oraz gryzoni. Zwiększona ilość odchodów zwierzęcych oraz składowanie pasz stanowią doskonałe warunki do rozmnażania się much, szczurów i myszy. Wymienione gryzonie są nie tylko uciążliwe, ale również stanowią zagrożenia sanitarne i mogą uszkadzać mienie. Obecność tych szkodników może prowadzić również do przenoszenia chorób zakaźnych, co stanowi realne zagrożenie dla zdrowia mieszkańców.

Planowana inwestycja przewiduje instalację wentylatorów oraz innych urządzeń / maszyn technologicznych emitujących hałas, a także zwiększony ruch pojazdów ciężarowych związanych z transportem zwierząt, paszy oraz gnojowicy. Funkcjonowanie chlewni wiąże się również z generowaniem hałasu pochodzącego od samych zwierząt. Hałas ten będzie negatywnie wpływał na komfort życia mieszkańców oraz ograniczał możliwość korzystania z własnych nieruchomości w sposób swobodny i niezakłócony.

Realizacja planowanej inwestycji wpłynie nie tylko na zdrowie i komfort życia mieszkańców, ale także na lokalną gospodarkę. W szczególności może spowodować spadek wartości nieruchomości najbliższej położonych wobec działki na której planowane jest przedsięwzięcie, zniechęci potencjalnych inwestorów oraz nowych mieszkańców do osiedlania się w miejscowości Rzeszotary-Zawady, co może zahamować dalszy jej rozwój. Wpłynie też na pogorszenie wizerunku tej miejscowości jako

atrakcyjnego miejsca do zamieszkania, co może skutkować zmniejszeniem liczby mieszkańców, zahamowaniem społeczno-gospodarczym oraz spadkiem dochodów z lokalnych podatków.

Nie można również pominąć negatywnego wpływu na środowisko naturalne, w tym na jakość powietrza, gleby oraz wód gruntowych. Skażenie chemiczne i mikrobiologiczne może wpłynąć na lokalne ekosystemy, co jest sprzeczne z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz ochrony środowiska określonymi w Konstytucji RP.

Budowa planowanej chlewni jest sprzeczna z interesem społecznym i oczekiwaniami mieszkańców, a jej realizacja sprowadzałaby się wyłącznie do zaspokojenia prywatnych korzyści inwestora kosztem lokalnej społeczności. Należy podkreślić, że bliskie położenie inwestycji względem zabudowy mieszkaniowej nieuchronnie doprowadzi do znacznego pogorszenia warunków życia mieszkańców, naruszenia ich prawa do zdrowia, spokojnego użytkowania nieruchomości oraz godnego funkcjonowania w miejscu zamieszkania. Ochrona życia i zdrowia ludzi jest wartością konstytucyjnie chronioną, co jednoznacznie wynika z art. 38 i art. 68 Konstytucji RP. Konstytucja w art. 5 i art. 74 wskazuje również, że władze publiczne zobowiązane są prowadzić politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnym i przyszłym pokoleniom. Wynika z tego, że rozwój gospodarczy nie może być realizowany w oderwaniu od zasad zrównoważonego rozwoju – dobro środowiska oraz interes społeczny muszą być traktowane co najmniej równorzędnie wobec swobody działalności gospodarczej. W niniejszej sprawie dochodzi do wyraźnej kolizji interesów – inwestor osiąga korzyści, natomiast mieszkańcy tracą podstawowe prawa do zdrowego środowiska, komfortu życia i niezakłócanego korzystania ze swoich nieruchomości.

Planowana inwestycja wiąże się z wytwarzaniem bardzo dużych ilości gnojowicy, która jest odpadem o wysokiej zawartości azotu, fosforu, związków organicznych oraz mikroorganizmów chorobotwórczych. Nawet przy zastosowaniu standardowych metod zagospodarowania, takie ilości odpadów stwarzają realne ryzyko negatywnego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi. Gnojowica przechowywana w zbiornikach lub wykorzystywana w formie nawozu może w warunkach nadmiernej koncentracji prowadzić do takich skutków jak m.in.: eutrofizacja cieków wodnych, zwiększenie ryzyka skażenia ujęć wód gruntowych oraz pogorszenie jakości gleby poprzez jej nadmierne zasolenie i zakwaszenie. Co więcej, gnojowica wydziela amoniak i siarkowodór, które są substancjami silnie uciążliwymi zapachowo, a ich stężenia mogą przekraczać dopuszczalne normy. Koncentracja kilku dużych obiektów w niewielkim obszarze powoduje, że emisje te nie rozpraszają się w naturalny sposób, lecz kumulują w powietrzu, tworząc stałe źródło uciążliwości dla mieszkańców i użytkowników terenu. Długotrwałe oddziaływanie takich substancji może prowadzić do pogorszenia stanu zdrowia ludzi, w tym występowania podrażnień dróg oddechowych, alergii oraz zwiększonego ryzyka chorób zakaźnych przenoszonych drogą powietrzną lub wodną.

Skala planowanego obiektu oraz liczba zwierząt przewidziana w dokumentacji wykraczają poza standardy typowego gospodarstwa rolnego. Charakter tej inwestycji można potraktować jako przemysłowy, ponieważ funkcjonowanie obiektu wymaga intensywnego zarządzania paszą, transportu zwierząt i odpadów oraz stosowania nowoczesnych technologii hodowli przemysłowej. Obiekty o takiej wielkości generują stałe i powtarzalne emisje odorów, pyłów, hałasu i zanieczyszczeń, które znacząco wpływają na otoczenie. Realizacja tego rodzaju przedsięwzięcia w obszarze o charakterze rolniczym powoduje trwałą zmianę funkcji terenu i krajobrazu, wprowadza przemysłowe obciążenia środowiskowe oraz ogranicza możliwość prowadzenia tradycyjnej działalności rolniczej przez lokalnych mieszkańców. Funkcjonowanie takiego obiektu (intensywność produkcji, liczba zwierząt, wielkość budynków, system utrzymania zwierząt, systemy wentylacyjne, ciągły ruch transportowy oraz duże powierzchnie magazynów paszy i zbiorników na gnojowicę) może zmienić krajobraz i charakter użytkowania terenu, wprowadzając elementy typowe dla przemysłu hodowlanego, a nie dla tradycyjnego rolnictwa.

Lokalizacja inwestycji w sąsiedztwie innych dużych obiektów hodowlanych powoduje kumulację oddziaływań środowiskowych. Każdy z zakładów generuje własne emisje odorów, hałasu

i zanieczyszczeń chemicznych. Połączenie takich emisji w jednej strefie prowadzi do wzrostu uciążliwości w sposób nieproporcjonalny w stosunku do pojedynczego obiektu. Nawet jeśli pojedynczy obiekt spełnia wymogi środowiskowe, kumulacja kilku instalacji w niewielkiej odległości skutkuje powstaniem strefy oddziaływania o stałym, długotrwałym i intensywnym charakterze. Mieszkańcy w pobliżu takiej strefy mogą doświadczyć uciążliwości odorowych niemal całodobowo, a dodatkowo wzrasta ryzyko zanieczyszczenia wód, gleby oraz środowiska powietrznego. Kumulacja oddziaływań obejmuje również transport i hałas, co prowadzi do zwiększonego zagrożenia dla bezpieczeństwa mieszkańców, pogorszenia warunków życia i ograniczenia korzystania z terenów sąsiednich. W świetle powyższego, lokalizacja kolejnej dużej inwestycji w tym rejonie jest sprzeczna z interesem społecznym i zasadami ochrony środowiska.

Działka objęta wnioskiem posiada istniejący drzewostan oraz naturalny ciek wodny, które stanowią integralną część lokalnego ekosystemu. Drzewostan pełni funkcję ochronną, absorbuje zanieczyszczenia powietrza i redukuje uciążliwości odorowe. Ciek wodny uczestniczy w lokalnym bilansie hydrologicznym, odpowiada za retencję wód opadowych. Wprowadzenie dużego obiektu inwentarskiego zwiększa ryzyko spływu substancji organicznych i związków azotu do cieku wodnego, co powoduje zagrożenie dla jakości wód, bioróżnorodności i zdrowia ekosystemu. Długotrwała ingerencja może prowadzić do nieodwracalnej degradacji siedlisk, zmiany warunków mikroklimatycznych oraz utraty funkcji ochronnych drzew i cieku, co jest sprzeczne z zasadami ochrony przyrody i środowiska.

W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji znajdują się lasy, które pełnią funkcje ekologiczne, rekreacyjne i ochronne. Lasy te są siedliskiem licznych gatunków roślin i zwierząt, w tym gatunków chronionych, oraz korytarzami migracyjnymi fauny. Intensywna produkcja zwierzęca w pobliżu lasów prowadzi do zwiększonej emisji odorów, hałasu i substancji chemicznych, które zaburzają równowagę ekosystemów leśnych. Nadmierna koncentracja zanieczyszczeń może powodować zakwaszenie gleby, zmniejszenie różnorodności biologicznej oraz degradację naturalnych siedlisk.

Duży obiekt inwentarskiego wymaga intensywnego transportu pojazdami ciężarowymi, przewożącymi paszę, zwierzęta i gnojowicę. Lokalne drogi nie są przystosowane do takiego natężenia ruchu i pod wpływem pojazdów ciężkich ulegają przyspieszonej degradacji, powstają koleiny, zniszczenia nawierzchni i wzrasta ryzyko wypadków drogowych. Długotrwałe obciążenie dróg wpływa także na bezpieczeństwo mieszkańców oraz utrudnia dostęp do nieruchomości sąsiednich. Transport generuje hałas, pył i zagrożenie dla zdrowia ludzi, a lokalne samorządy ponoszą zwiększone koszty utrzymania infrastruktury drogowej. Intensywność ruchu transportowego jest w tym przypadku nieadekwatna do istniejących warunków infrastrukturalnych i prowadzi do trwałego pogorszenia stanu dróg, co jest kolejnym istotnym argumentem przeciwko lokalizacji inwestycji.

W bezpośrednim sąsiedztwie działki planowana jest druga inwestycja o tożsamy parametrach produkcyjnych, technologicznych i emisyjnych. Powoduje to kumulację oddziaływań środowiskowych, która znacząco przekracza efekt pojedynczego obiektu. Dwa obiekty w bezpośrednim sąsiedztwie wytwarzają znaczne ilości gnojowicy, amoniaku, siarkowodoru i innych substancji organicznych, co prowadzi do powstania strefy ciągłego, intensywnego oddziaływania odorowego. W rezultacie mieszkańcy narażeni są na stałe uciążliwości zapachowe, a także zwiększone ryzyko zdrowotne związane z obecnością patogenów i mikroorganizmów. Kumulacja obejmuje również transport ciężarowy, który generuje hałas, pył, uszkodzenia dróg i zwiększone zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu. Emisje z dwóch obiektów wzajemnie się nasilają, tworząc efekt synergiczny, w którym oddziaływanie całkowite jest wyraźnie większe niż suma pojedynczych emisji. Ponadto zwiększone ilości odpadów organicznych i gnojowicy mogą przekroczyć możliwości bezpiecznego zagospodarowania terenu, co zwiększa ryzyko skażenia gleby, wód gruntowych i powierzchniowych oraz degradacji ekosystemów wodnych i leśnych. W związku z tym lokalizacja inwestycji w tym układzie jest nieakceptowalna z punktu widzenia ochrony środowiska, ładu przestrzennego i interesu społecznego.

Mieszkańcy miejscowości Rzeszotary-Zawady, jako pełnoprawni uczestnicy życia społecznego i gospodarczego gminy, płacący podatki i współtworzący rozwój tego obszaru, mają prawo do współdecydowania o kierunku zagospodarowania przestrzennego najbliższego otoczenia. Przedmiotowa inwestycja wywołuje w nich uzasadniony sprzeciw, ponieważ to oni — a nie inwestor — będą codziennie narażeni na uciążliwości odorowe, hałas, zwiększoną obecność owadów i gryzoni oraz potencjalne zagrożenia sanitarno-epidemiologiczne. Te czynniki osłabiają poczucie bezpieczeństwa mieszkańców, wpływają negatywnie na ich zdrowie fizyczne i psychiczne, a także prowadzą do stopniowej degradacji przestrzeni życiowej.

Warto także wskazać, że miejscowość jest ważnym ośrodkiem integracyjnym, w którym działa Stowarzyszenie Viktoria prowadzące działania na rzecz dzieci, młodzieży, osób niepełnosprawnych i zagrożonych wykluczeniem. Realizacja kolejnej fermy przemysłowej zagraża bezpiecznym warunkom prowadzenia tych aktywności i odbiera mieszkańcom przestrzeń rekreacyjno-społeczną. Zgoda na takie przedsięwzięcie może doprowadzić w perspektywie kilku lat do zaniknięcia wielopokoleniowego modelu życia na tym terenie, ponieważ dzieci i młodzież mogą nie chcieć dłużej wiązać swojej przyszłości z miejscowością obciążoną nadmierną koncentracją intensywnych hodowli. Istnieje również realne zagrożenie, że wyrażenie zgody na tę inwestycję stworzy precedens i otworzy drogę do kolejnych, podobnych przedsięwzięć, co może całkowicie zmienić charakter miejscowości, przekształcając ją w obszar przemysłowej produkcji zwierzęcej. Taki kierunek rozwoju stałby w sprzeczności z interesem wspólnoty lokalnej i z zasadami ochrony krajobrazu, środowiska oraz zdrowia publicznego. Mając powyższe na względzie, mieszkańcy podkreślają, że protest jest wyrazem prawa do ochrony podstawowych wartości — zdrowia, środowiska, godności i bezpieczeństwa rodzinnego. Jest również głosem sprzeciwu wobec decyzji, która mogłaby doprowadzić do trwałej i nieodwracalnej degradacji warunków życia obecnych i przyszłych pokoleń w Rzeszotarach-Zawadach. Z uwagi na wskazane argumenty wnosimy o uwzględnienie protestu i odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia.

Z uwagi na powyższe argumenty należy poprzeć stanowisko oraz sprzeciw mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady wobec planowanej inwestycji. Ochrona zdrowia i życia mieszkańców jest priorytetem, a inwestycje tego typu powinny być realizowane z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju oraz z poszanowaniem interesów lokalnej społeczności.

W odniesieniu do uwag dotyczących planowanej inwestycji, wyjaśniam, że na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ocenia się planowanej inwestycji pod kątem zgodności ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dokument ten nie jest aktem prawa miejscowego, nie stanowi podstawy prawnej rozstrzygnięć administracyjnych i nie podlega bezpośredniemu stosowaniu w indywidualnych sprawach. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie ocenia inwestycji pod kątem zgodności ze studium. Analizie podlega zgodność z przepisami prawa ochrony środowiska, aktami prawa miejscowego obowiązującymi na danym terenie (miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego — jeżeli istnieje i obowiązuje na analizowanym obszarze) oraz faktycznym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym zarzut dotyczący sprzeczności z ustaleniami studium nie może być przedmiotem rozpatrzenia na etapie postępowania środowiskowego.

Odnosząc się do uwag związanych z występowaniem gatunków chronionych stwierdzam, co następuje. Informacje dotyczące obserwacji gatunków chronionych mają charakter ogólny i nie poparte zostały danymi przyrodniczymi wskazującymi na występowanie siedlisk lęgowych tych gatunków na działkach inwestora oraz zagrożenie utraty populacji w wyniku realizacji inwestycji.

Inwestor planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, złożył wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko, który zawierał inwentaryzację przyrodniczą. Dokument ten miał na celu ocenę wpływu inwestycji na lokalny ekosystem oraz wskazanie działań minimalizujących potencjalne

negatywne oddziaływania na środowisko. Inwentaryzacja przyrodnicza obejmowała teren planowanej inwestycji wraz z buforem 100 m i trwała jeden okres wegetacji i aktywności zwierząt i roślin. Została przeprowadzona w okresie wrzesień 2023 roku - czerwiec 2024 roku. Inwentaryzację siedlisk wykonano metodą marszrutową, polegającą na szczegółowej penetracji powierzchni działki objętej zamierzeniem projektowym oraz identyfikacji w ich obrębie gatunków charakterystycznych dla wyróżnianych jednostek fitosocjologicznych, gatunków dominujących oraz stanowisk rzadkich i chronionych gatunków roślin. W czasie analizowania powierzchni badawczej pod kątem różnorodności florystycznej identyfikowano wszystkie napotkane rośliny. Wizje terenowe miały na celu stwierdzenie lub wykluczenie występowania przedstawicieli flory objętej prawną ochroną gatunkową. Do poszukiwania okazów grzybów stosowano standardową metodę marszrutową. Obejmowała ona głównie obszary zadrzewione i łąki. Obserwacje terenowe planowane były w taki sposób aby uchwycić występowanie grzybów, których owocnikowanie związane jest z różnymi porami roku. Rejestrowano owocniki grzybów widoczne gołym okiem oraz plechy porostów rosnące na ziemi, ściółce, drewnie, żywych i obumarłych, stojących i/lub leżących drzewach, roślinach zielnych i innych substratach, takich jak odchody lub szczątki zwierząt. Zebrane dane waloryzowano pod względem ochrony prawnej względem zagrożenia wg Czerwonych list grzybów. W trakcie inwentaryzacji bezkręgowców w okresie wegetacyjnym zastosowano różnorodne metody: siatki entomologiczne, żywołowne pułapki glebowe (tzw. pułapki Barbera), przesiewanie ściółki na sitach, użycie czerpaka entomologicznego, aktywne przeszukiwanie terenu w celu odnalezienia gniazd i mrowisk, kontrola drzew dziuplastych, czy próchniejących. Inwentaryzacja ichtiofaunistyczna służyła ustaleniu miejsc występowania i określeniu stanu zachowania populacji gatunków ryb i minogów objętych ochroną gatunkową na podstawie prawa krajowego oraz wymienionych w Załącznikach nr II, IV i V Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EW, w obrębie bufora 100 m przedmiotowego opracowania. Potencjalne siedliska płazów i gadów zostały wstępnie wytypowane na podstawie dostępnych ortofotomap oraz dostępnej literatury. W trakcie wizyt terenowych informacje były weryfikowane, uaktualniane i uzupełniane. Monitorowano wszystkie miejsca rozrodu oraz występowania i migracji płazów i gadów w buforze 100 m. Metodykę obserwacji dostosowano do biologii i ekologii poszczególnych gatunków. Podczas kontroli dziennych notowano wszystkie zaobserwowane i usłyszane płazy oraz ślady ich obecności. Liczono wszystkie widoczne i odzywające się dorosłe płazy. W celu inwentaryzacji gadów kontrolowano zarówno wytypowane wcześniej stanowiska jak i stwierdzone w trakcie wizyt terenowych, potencjalne siedliska dla tej grupy zwierząt. Na potrzeby inwentaryzacji przyrodniczej ornitofauny wykorzystano własne obserwacje terenowe. Obserwacje obejmowały okres wiosennych i jesiennych wędrówek oraz okres lęgowy. Badania terenowe ptaków przeprowadzono w październiku 2023 r. oraz w okresie marzec-czerwiec 2024 r. Obejmowały kontrole one dzienne jak i nocne. W ramach prac inwentaryzacji ornitofauny prowadzono prace skierowane przede wszystkim na rozpoznanie składu gatunkowego oraz liczebności ptaków lęgowych z uwzględnieniem szczególnym gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej i innych nielicznych ptaków Polski. Badania terenowe prowadzono zgodnie ze standardowymi założeniami metodycznymi inwentaryzacji poszczególnych gatunków ptaków (Chylarecki i in. 2009). Kryteria lęgowości przyjęto za Polskim Atlasem Ornitologicznym (Sikora i in. 2007). W trakcie kontroli terenowych dokonywano przejścia terenu inwestycyjnego oraz bufora do 100 m wokół działki inwestycyjnej. Rozpoznano skład gatunkowo ilościowy występujących ptaków. Rejestrowano wszelkie zachowania ptaków pozwalające na wskazanie terytorium lęgowego, będącego głównym celem inwentaryzacji. Prowadzono poszukiwania śladów aktywności ptaków w postaci starych i nowych gniazd, dziupli, śladów żerowania, padłych osobników. Gniazdowanie danego gatunku stwierdzano na podstawie obecności śpiewających samców, osobników wykazujących zachowania tokowe lub po wykryciu gniazda bądź dziupli z lęgiem. Inwentaryzacja ssaków wykonywana była w oparciu o analizę danych literaturowych, materiałów kartograficznych i przeprowadzone badania terenowe. Metody, które najczęściej służyły do zbierania danych to bezpośrednia obserwacja ssaków podczas żerowania i przemieszczania się, badanie charakterystycznych dla poszczególnych gatunków śladów pozostawionych po żerowaniu oraz śladów znaczenia terytorium. Przy badaniach teriofauny wykorzystywano także takie metody badawcze jak m.in.: poszukiwanie zwierząt zabitych przez pojazdy wzdłuż dróg, nasłuch głosów godowych, identyfikowanie tropów, resztek żerowania, odchodów, czaszek, sierści oraz nor. Działka nr ew. 310 jest użytkowana rolniczo. W południowej części przedziela uprawę drzewostan z ciekim wodnym. Działka od północy i południa

graniczy z drogą gruntową. W sąsiedztwie występują pola uprawne, łąka trwałe, lasy, zadrzewienia śródpolne. Występują tutaj głównie zbiorowiska antropogeniczne. Antropogeniczny charakter roślinności świadczy o przeciętnych walorach florystycznych analizowanego obszaru. Występują tu gatunki roślin, które nie podlegają ochronie. Na inwentaryzowanym obszarze stwierdzono gatunki roślin m.in.: babka lancetowata *Plantago lanceolata*, bez czarny *Sambucus nigra*, bodziszek drobny *Geranium pusillum*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, chaber bławatek *Centaurea cyanus*, chwastnica jednostronna *Echinochloa crus galli*, chwastnica zbożowa *Echinochloa frumentacea*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, dziurawiec zwyczajny *Hypericum perforatum*. Stwierdzone gatunki nie identyfikowały siedliska przyrodniczego z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Nie występują gatunki chronione z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Nie odnotowano innych cennych gatunków z punktu widzenia ochrony przyrody. Gatunki występujące są charakterystyczne i pospolite dla terenów rolniczych w skali całego kraju. Miejsce gdzie pokrywa roślinna może być potencjalnie zniszczona podczas budowy stanowi kilka gatunków roślin gdyż jest to monokulturowa uprawa rolnicza. Drzewostan nie zostanie zniszczony. Analiza mykologiczna terenu objętego planowanym zamierzeniem inwestycyjnym nie wykazała występowania grzybów w tym grzybów lichenizujących, które by były objęte prawną ochroną gatunkową. Nie stwierdzono gatunków zagrożonych wg Czerwonych list grzyby: Wojewoda i Ławrynowicz 2006, porosty: Cieśliński i in 2006. Odnotowano pojedyncze owocniki purchawki chropowatej *Lycoperdon perlatum* Pers. oraz podgrzybka brunatnego *Imleria badia* Fr. Są to gatunki pospolite w skali kraju. Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono łącznie 20 gatunków bezkręgowców m.in. konik wszędobyłski *Chorthippus albomarginatus*, mściel natrawny *Stenoderma laevigatum*, pszczoła miodna *Apis mellifera*, wstężyk ogrodowy *Cepaea hortensis*, ślepek pospolity *Chrysops caecutiens*, grabarz pospolity *Necrophorus vespillo*. Na podstawie opracowanego materiału, nie stwierdzono gatunków objętych ochroną. Stwierdzone gatunki należą do bardzo pospolitych w skali kraju. Pod względem ekologicznym są to w większości gatunki spotykane w różnych siedliskach. Inwentaryzacja ichtiofaunistyczna nie wykazała gatunków ryb objętych ochroną gatunkową na podstawie prawa krajowego w oraz wymienionych Załącznikach nr II, IV i V Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EW, w obrębie bufora 100 m przedmiotowego opracowania. Dogodnym siedliskiem dla ryb jest ciek wodny w południowej części działek. Stwierdzono występowanie Jednego gatunku: lin *Tinca tinca*. Jest to gatunek pospolity w skali kraju. Wszystkie gatunki płazów stwierdzone na badanym terenie tj.: żaba trawna, żaba wodna objęte są ochroną gatunkową. W badanym terenie, jedno miejsce jest jak najbardziej odpowiednie do występowania i rozrodu płazów - ciek wodny, zlokalizowany w południowej części opracowania, nie mniej jednak pozostający poza terenem przyszłego zagospodarowania. Miejsce występowania płazów nie zostanie zniszczone w skutek realizacji inwestycji. Podczas inwentaryzacji przyrodniczej analizowanego terenu odnotowano jeden gatunek przedstawiciela gadów - jaszczurka zwinka *Lacerta agilis* (ochrona częściowa), którą stwierdzono w buforze części południowej. Rozpoznanie występujących gatunków ptaków dotyczyło w szczególności powierzchni działki 310 oraz bufora 100 m. Teren planowanej inwestycji to strefa otwarta związana z monokulturową uprawą, przedzielona w części południowej drzewostanem. Bufor to głównie otwarta przestrzeń pól, drzew i krzewów, las, droga gruntowa z dwóch stron. Powoduje to, że występują tu zarówno gatunki ptaków terenów otwartych, związane z uprawami rolnymi jak również ptaki gniazdujące na drzewach. Stwierdzono 20 gatunków ptaków, 17 gatunków podlega ochronie ścisłej, 2 gatunki: bażant i kuropatwa sklasyfikowane są jako łowne a sroka podlega częściowej ochronie gatunkowej. W wyniku inwentaryzacji zarejestrowano dwa gatunki z załącznika I Dyrektywy Ptasiej nie związane lęgowo zbadaną powierzchnią: żuraw *Grus grus*, bocian biały *Ciconia ciconia*. Inwestycja nie wpłynie znacząco na zaobserwowane gatunki. Drzewa stanowiące potencjalne miejsce gniazdowania nie będą usuwane. Podczas lustracji terenowej odnotowano występowanie 6 gatunków ssaków m.in.: mysz zaroślowa *Apodemus*, sarna europejska *Capreolus capreolus*, zajęć szarak *Erinaceus europaeus*. Podczas inwentaryzacji zarejestrowano obecność ssaków chronionych tj. kreta europejskiego, ślady w postaci kopców. Gatunek ten podlega częściowej ochronie gatunkowej. Nie stwierdzono miejsc stałego bytowania innych zwierząt (nory, gniazda).

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inwentaryzacja przyrodnicza, dotycząca planowanej budowy chlewni, zostały sporządzone przez wykwalifikowanego specjalistę

z odpowiednim doświadczeniem w dziedzinie ochrony środowiska. Osoba ta posiada niezbędne kompetencje oraz wiedzę, które pozwalają na rzetelną ocenę stanu przyrody na obszarze planowanej inwestycji. Sporządzenie inwentaryzacji przyrodniczej przez fachowca w tej dziedzinie powinno gwarantować wiarygodność uzyskanych wyników oraz obiektywność oceny wpływu inwestycji na lokalny ekosystem. Niemniej jednak, mimo że dokument został opracowany przez specjalistę, nie można wykluczyć, że może on zawierać pewne nieścisłości lub niedociągnięcia. Takie sytuacje mogą wynikać z kilku czynników jak np. ograniczenia metodyczne – mogą one dotyczyć m.in. sezonowości obserwacji czy też dostępności do niektórych siedlisk. Niektóre gatunki mogą występować na danym terenie sporadycznie lub w określonych porach roku, co może wpływać na wyniki inwentaryzacji. Sporządzając raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, specjaliści opierają się nie tylko na własnych badaniach terenowych, ale również na dostępnych danych literaturowych i archiwalnych. Czasami dane te mogą okazać się niekompletne lub przestarzałe, co może prowadzić do pewnych nieścisłości. Dalej, choć specjaliści kierują się wiedzą naukową i doświadczeniem, to interpretacja niektórych danych może być subiektywna. Ponadto, środowisko przyrodnicze jest bardzo dynamiczne i zmienne w czasie. Istnieje też możliwość błędów ludzkich tj. pomyłki w zapisach czy pominięcie niektórych informacji. Mimo tych potencjalnych niedoskonałości raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i inwentaryzacja przyrodnicza nie powinny zawierać sprzeczności ani błędów merytorycznych czy metodologicznych, ponieważ jego celem jest ochrona przyrody, ochrona mieszkańców oraz ich zdrowia. Jest to kluczowy dokument w procesie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, dlatego jego rzetelność i poprawność są niezwykle istotne. Dokument ten pełni fundamentalną rolę w ocenie wpływu planowanej inwestycji na środowisko naturalne, a także w ustalaniu, jakie będą konsekwencje tej inwestycji dla lokalnej społeczności, zwierząt i roślin. Każda nieścisłość w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak również w inwentaryzacji przyrodniczej, może skutkować niewłaściwą oceną potencjalnych zagrożeń, które mogą wyniknąć z realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty te, szczególnie w przypadku inwestycji o tak dużym potencjale oddziaływania, musi być skrupulatny, precyzyjny i kompleksowy. Tylko wtedy może pełnić funkcję rzetelnego narzędzia w procesie podejmowania decyzji administracyjnych, które mogą wpłynąć na dalszy rozwój okolicy, jej mieszkańców oraz lokalną faunę i florę. Błędy merytoryczne lub metodologiczne mogą prowadzić do podejmowania decyzji, które nie uwzględniają pełnego obrazu rzeczywistych zagrożeń środowiskowych, a także mogą zaniedbywać ochronę zdrowia ludzi i zwierząt. Odpowiedzialność za te decyzje jest ogromna, ponieważ skutki błędów w ocenie mogą być długofalowe i trudne do odwrócenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153, ze zm.) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań gminy, w szczególności m.in. w zakresie ochrony środowiska i przyrody, ochrony zdrowia oraz dążenie do systematycznego, zrównoważonego rozwoju gminy. Artykuł 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 pkt. 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.) formułują i definiują zasadę zrównoważonego rozwoju. A mianowicie, zgodnie z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnienia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska – kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Zrównoważony rozwój jest zasadą ujętą w Konstytucji RP i Traktatach UE, jego istotą jest powiązanie szybkiego rozwoju życia i zdrowia ludzi z poprawą stanu środowiska, w związku z czym zasada ta nakazuje równorzędne traktowanie racji społecznych i ekonomicznych. Zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27.11.2008 r. II WSA/Go 510/08). Wobec braku ustawy odorowej, w opracowanym raporcie o oddziaływaniu na środowisko ww. przedsięwzięcia, siłą rzeczy podano jedynie przybliżone i szacunkowe dane oddziaływania substancji zapachowych na powietrze w rejonie lokalizacji chlewni. Inwestor nie jest zatem w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania odorów na środowisko.

Wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko podstawą procedowania w zakresie uzgodnień winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie mogą prowadzić do konfliktów. Zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedna z tych wartości jest ochrona środowiska, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej, o której mowa w art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. Podejmowanie decyzji w sprawach szczególnie ważnych dla środowiska należy dokonywać z niezwykłą ostrożnością i starannością. Należy mieć bowiem na uwadze nie tylko teraźniejszą sytuację społeczno-gospodarczą, ale również wpływ tych decyzji na przyszłe pokolenia.

Z treści zasady przezorności, wynika, że dopuszczalne jest ograniczenie bądź zakres realizacji przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, także w sytuacji, gdy ta możliwość nie została jeszcze w pełni, naukowymi metodami, dowiedziona i wykazana oraz z uwagi na brak regulacji prawnych w tym zakresie. Zasada przezorności oznacza, że należy zapobiegać wszelkim potencjalnym zagrożeniom dla środowiska poniżej poziomu, od którego należy już liczyć się z prawdopodobieństwem ich wystąpienia w przyszłości, wykorzystując w tym celu osiągnięcia nauki i techniki. W postępowaniu w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia opartym na zasadzie przezorności istotne znaczenie ma odsunięcie wszelkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Ingerencje w środowisko powinny być ograniczone niezależnie od rozpoznanego stopnia istniejących obciążeń, tzn. niezależnie od norm emisji. Zakres dozwolonej ingerencji wyznacza dokonanie regulacji emisji w stopniu określonym za pomocą progresywnych reguł techniki (J. Rotko, Normy techniczne w prawie ochrony środowiska, Wrocław 2000, s. 39). Brak norm prawnych określających standardy zapachowe instalacji nie może stanowić uzasadnienia dla odstąpienia od stosowania zasady przezorności. Obowiązywanie tej zasady jest konsekwencją potencjalnego ryzyka związanego z wystąpieniem bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Oznacza to, że nawet w sytuacji kiedy to ryzyko nie może być w pełni udowodnione, udokumentowane lub jego skutki nie mogą być w pełni ustalone z uwagi na niewystarczający stan danych naukowych i wiedzy technicznej oraz brak regulacji prawnych istnieje obowiązek stosowania zasady przezorności. Kierując się zasadą przezorności, wątpliwości czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące na korzyść środowiska i ludzi, przyjmując że będzie ono znaczące. Dlatego głównym celem zasady przezorności w niniejszym postępowaniu jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska, w tym również potencjalnym, czy hipotetycznym.

W Strategii Rozwoju Gminy Rościszewo na lata 2021-2030 pojawia się wizja rozwoju i misja gminy Rościszewo w perspektywie 2030 roku jako jednostki, która dba o potrzeby mieszkańców, zapewniając wysoką jakość życia, stwarza dogodne warunki o rozwoju mikroprzedsiębiorstw oraz rolnictwa ekologicznego, a wysoka jakość środowiska sprzyjać będzie rozwojowi turystyki, w tym agroturystyki. Budowa nowej inwestycji może źle wpłynąć na życie mieszkańców, a także na atrakcyjność regionu oraz jego wartość turystyczną. Ponadto, w ww. Strategii podkreśla się, że „Istotnym aspektem życia na terenie gminy Rościszewo jest dziedzictwo kulturowe. Rościszewo jest gminą z tradycjami, szanującą historię i tradycje oraz wykorzystującą te elementy w działalności kulturalnej, gdyż może to stać się czynnikiem przyciągającym potencjalnych turystów, przyczyniając się tym samym do pobudzenia aktywności gospodarczej i społecznej gminy. Niewątpliwym atutem tego obszaru są jego walory przyrodnicze: pola uprawne, łąki, pastwiska, lasy, składające się na niepowtarzalny krajobraz wsi mazowieckiej. Szczególny mikroklimat, czyste wody i powietrze sprawiają, że obszar doskonale nadaje się do wypoczynku i rekreacji”. Na potrzeby opracowania Strategii Rozwoju Gminy Rościszewo na lata 2021-2030 przeprowadzono ankietyzację wśród mieszkańców gminy. Wśród pytań o wskazanie 3 obszarów wymagających najpilniejszej poprawy w obszarze turystyki ankietowani mieszkańcy wskazali na konieczność zwiększenia nakładów na inwestycje sprzyjające rozwojowi turystyki natomiast

wśród najczęstszych odpowiedzi na prośbę o dokończenie zdania: „W gminie Rościszewo najmniej podoba mi się...” pojawiało się bliskie otoczenie chlewni i kurników wokół budynków mieszkalnych. W związku z powyższym gmina Rościszewo powinna przykładać szczególną uwagę do wzrostu atrakcyjności gminy zwłaszcza dla przyszłych pokoleń, tak aby zachęcić ich do wiązania swojej przyszłości na jej terenie. Jest to o tyle ważne, z uwagi na fakt, że na przestrzeni ostatnich kilku lat wyraźnie widać spadek liczby mieszkańców gminy.

W niniejszym postępowaniu przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z ustawą o oś, zapewniając społeczeństwu możliwość udziału w sprawie poprzez zgłaszanie uwag i wniosków. Informacja o wszczęciu postępowania oraz o możliwości zapoznania się z dokumentacją została podana do publicznej wiadomości, a mieszkańcy licznie skorzystali z przysługujących im uprawnień. Przekazane stanowiska zostały w całości uwzględnione w materiale dowodowym i szczegółowo przeanalizowane przez organ. Organ nie przeprowadził rozprawy administracyjnej, ponieważ jej zorganizowanie nie stanowi ustawowego obowiązku w każdym postępowaniu z udziałem społeczeństwa. Tego rodzaju środek jest fakultatywny i stosowany wówczas, gdy jest to niezbędne dla wyjaśnienia sprawy lub gdy istnieje konieczność bezpośredniej konfrontacji stanowisk stron. Brak organizacji rozprawy administracyjnej nie ograniczył możliwości udziału mieszkańców w postępowaniu, ani nie wpłynął na zakres zebranego materiału dowodowego. Co więcej, to właśnie uwagi i obawy zgłaszane przez społeczność lokalną stanowiły istotny argument przemawiający za odmową wydania decyzji środowiskowej. W ocenie organu głos społeczeństwa został w pełni wysłuchany i uwzględniony, a odmowa realizacji inwestycji jest zgodna z interesem mieszkańców oraz zasadą zrównoważonego rozwoju.

Wójt Gminy Rościszewo nie podjął się zlecenia wykonania nowego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, ponieważ koszty związane z jego sporządzeniem powinien ponieść Inwestor. Po pierwsze, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, jest obligatoryjnym załącznikiem do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Wniosek taki składa Inwestor. Wójt pełni funkcję organu administracyjnego, który ocenia raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i na jego podstawie wydaje decyzję środowiskową. Gdyby to wójt zlecał opracowanie raportu, mógłby zostać podważony jego obiektywizm, ponieważ organ nie może jednocześnie zamawiać dokumentu i go oceniać. To Inwestor jest podmiotem odpowiedzialnym za planowanie i realizację inwestycji. W związku z tym musi on również odpowiadać za ocenę jej wpływu na środowisko oraz zapewnić, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko będzie kompletny i rzetelny. Ponadto, koszty przygotowania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko mogą być znaczne, ponieważ wymaga to przeprowadzenia specjalistycznych analiz i badań środowiskowych. Ponieważ korzyści z realizacji inwestycji czerpie inwestor, to on ponosi wszelkie związane z nią koszty, w tym koszty opracowania raportu. Inwestor też posiada szczegółowe informacje na temat planowanej inwestycji, takie jak technologie, procesy, skala przedsięwzięcia czy lokalizacja, które są kluczowe do opracowania rzetelnego raportu. Dodatkowo, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko musi być opracowany zgodnie z wymaganiami prawa i zawierać prawdziwe oraz kompletne dane, a odpowiedzialność za zgodność raportu z rzeczywistością i przepisami prawa ponosi inwestor, nie organ administracyjny.

W toku postępowania Wójt Gminy Rościszewo pismem z dnia 18 listopada 2024 r. znak: RRGKB.6220.60.2024, w związku z realizacją zasady prawdy obiektywnej zawartej w art. 7 kpa, wezwał Inwestora przedmiotowego przedsięwzięcia do uzupełnienia dokumentacji w sprawie poprzez odniesienie się do treści pism wniesionych w przedmiotowej sprawie w dniu 25 października 2024 r. przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady. Pismem z dnia 29 listopada 2024 r. Inwestor udzielił następującej odpowiedzi: „W odpowiedzi na pismo znak RRGKB.6220.59.2024 z dnia 18 listopada 2024 r., po zapoznaniu się z treścią pism:

- „Konflikt społeczny” z dnia 25 października 2024 r.,
- „Protest” z dnia 25 października 2024 r.,

złożonych przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary Zawady, uprzejmie informuję, że odpowiem na wszystkie zgłoszone uwagi, wątpliwości i obawy, znajdując się w załączonym do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „Raportie o oddziaływaniu na środowisko” dla planowanego przeze mnie przedsięwzięcia, w związku z czym zachęcam do zapoznania się z jego treścią. Dodatkowo wyjaśniam, że dokument ten podlega procedurze opiniowania i uzgadniania przez współdziałające organy w zakresie formalnym i merytorycznym, w związku z czym lokalna społeczność może czuć się spokojna, że przedsięwzięcie nie uzyska pozytywnych stanowisk tych Organów, w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek zagrożeń i negatywnych skutków dla środowiska, związanych z budową planowanej chlewni.”.

W odpowiedzi na zarzuty, wnioskodawca zauważa, że kwestie podnoszone przez społeczność lokalną, w tym uwagi dotyczące wpływu planowanej inwestycji na środowisko i na jakość życia mieszkańców, zostały opisane i uwzględnione w złożonym wraz z wnioskiem raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W treści pisma inwestor zwrócił uwagę, że raport ten podlega procedurze opiniowania i uzgadniania przez właściwe organy administracji. Jak wskazano, w przypadku wykrycia przez te organy jakichkolwiek zagrożeń lub negatywnych oddziaływań związanych z planowaną inwestycją, przedsięwzięcie nie uzyska pozytywnych stanowisk, co przełożyłoby się na brak możliwości uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Inwestor zadeklarował jednocześnie, że lokalna społeczność może czuć się uspokojona faktem, iż ocena raportu prowadzona jest przez kompetentne instytucje w zakresie wpływu inwestycji na środowisko.

Zdaniem organu I instancji odpowiedź inwestora miała charakter ogólny i ograniczała się do odesłania do treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, bez szczegółowego odniesienia się do poszczególnych zarzutów podniesionych w protestach mieszkańców i w piśmie zatytułowanym „Konflikt społeczny”. W zgłoszonych przez społeczność lokalną uwagach wskazano bowiem na liczne, konkretne zagrożenia dotyczące między innymi uciążliwości odorowych, kumulacji oddziaływań związanych z funkcjonowaniem innych obiektów hodowlanych w najbliższym sąsiedztwie, ryzyka sanitarno-epidemiologicznego, zwiększonego zagrożenia występowania gryzoni i owadów, pogorszenia stanu wód podziemnych oraz negatywnego wpływu planowanej inwestycji na zdrowie i komfort życia mieszkańców. Tymczasem inwestor nie przedstawił argumentów ani dowodów, które odnosiłyby się bezpośrednio do powyższych zarzutów. Nie wyjaśnił również, w jaki sposób planowane przedsięwzięcie miałoby przeciwdziałać wskazywanym zagrożeniom lub je ograniczać, ani nie doprecyzował, w jakim zakresie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawiera odpowiedzi na szczegółowe kwestie wskazane przez mieszkańców. Organ zauważa także, że odpowiedź inwestora nie zachowuje proporcji względem zakresu i szczegółowości zgłoszonych protestów, które obejmowały szereg aspektów środowiskowych, zdrowotnych i społecznych wymagających pogłębionej analizy. W ocenie organu takie stanowisko nie usuwa wątpliwości zgłaszanych przez społeczność lokalną i nie może być uznane za materiał dowodowy rozstrzygający o kwestiach wymagających zbadania. Brak merytorycznego odniesienia się do konkretnych zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi ogranicza wartość tej odpowiedzi w niniejszym postępowaniu i potwierdza, że zgłoszone przez mieszkańców uwagi należało potraktować jako zasadne oraz wymagające pełnego uwzględnienia przy rozstrzyganiu w sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe, organ stoi na stanowisk, że interesy i dobro mieszkańców powinny być zawsze priorytetem. Każda decyzja związana z planowanymi inwestycjami, szczególnie w tak wrażliwych kwestiach jak ochrona zdrowia ludzi, środowiska czy infrastruktury, wymaga dokładnego rozważenia oraz wzięcia pod uwagę wszelkich możliwych skutków. W związku z tym, dokładnie przeanalizowano każdą z obaw, szczególnie te dotyczące potencjalnego zagrożenia zdrowia, zanieczyszczenia powietrza czy hałasu. Budowa obiektów inwentarskich, szczególnie w pobliżu zabudowy mieszkalnej, może wiązać się z wieloma niedogodnościami, które dotyczą codziennego życia mieszkańców. W związku z tym, zwrócono szczególną uwagę na te obawy. Wymagają one rzetelnej analizy w kontekście ocen oddziaływania na środowisko oraz wpływu tej inwestycji na jakość życia lokalnej społeczności. Organ zdaje sobie sprawę, że odpowiednia lokalizacja takich inwestycji, oddalona

od zabudowy mieszkalnej i w sąsiedztwie terenów zielonych, może w istotny sposób wpłynąć na minimalizowanie uciążliwości związanych z zapachami, hałasem czy zanieczyszczeniem powietrza. W tej kwestii interesy mieszkańców muszą być na pierwszym miejscu, a wszelkie obawy związane z negatywnym oddziaływaniem inwestycji na ich zdrowie i życie będą miały kluczowe znaczenie w dalszym postępowaniu. Dlatego dokładnie przebadano wszelkie zgłoszone obawy i uzgodnienia środowiskowe, ponieważ zależało organowi na tym, aby decyzja była w pełni zgodna z obowiązującym prawem i z najlepszym interesem mieszkańców. W wyniku oceny oddziaływania na środowisko wykazano zagrożenia dla zdrowia ludzi, jakości powietrza, wód gruntowych, bądź powodowanie innych negatywnych skutków dla lokalnej społeczności, dlatego inwestycja ta nie została dopuszczona do realizacji. Wójt, jako organ decyzyjny w sprawie, nie jest też automatycznie związany z treścią opinii i uzgodnień organów współdziałających, może podjąć inną decyzję, jeśli uzna, że wymaga tego ochrona interesu publicznego. Innymi słowy, Wójt. Podejmując decyzję musi wziąć pod uwagę nie tylko stanowisk Inwestora, ale również interesy i opinie ogółu społeczności. Dzięki temu możliwe jest zachowanie równowagi pomiędzy realizacją zamierzeń inwestycyjnych a ochroną dobra wspólnego oraz zapewnienie transparentności i sprawiedliwości w procesie decyzyjnym. Choć należy zrozumieć dotychczasowe zaangażowanie Inwestora, wkład w przygotowanie dokumentacji związanej z planowaną inwestycją, poniesione koszty oraz szczerą chęć rozwoju, to jednocześnie organ musi kierować się dobrem ogółu mieszkańców, mając na uwadze równowagę pomiędzy rozwojem gospodarczym a potrzebami całej społeczności. Decyzje podejmowane w tym zakresie muszą uwzględniać szerszy kontekst społeczny i środowiskowy.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało pozytywnie uzgodnione przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Uzgodnienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska wiąże organ I instancji w ten sposób, że odmowa uzgodnienia ma charakter bezwzględnie wiążący, co oznacza, że niemożliwe jest wydanie decyzji pozytywnej wbrew wydanemu „negatywnemu uzgodnieniu”. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 lutego 2018 r. sygn. akt IV SA/Po 292/15 wskazano, że „Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający. Oznacza to, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może przy spełnieniu określonych warunków zgody na realizację przedsięwzięcia wydać decyzję negatywną. Musi to jednak szczegółowo uzasadnić odnosząc się do całego zgromadzonego materiału dowodowego w tym w szczególności do raportu i postanowienia organu uzgadniającego”.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie uzgodnił pozytywnie ww. przedsięwzięcie. Zdaniem tego organu realizacja inwestycji na warunkach przedstawionych w raporcie ooś, nie wpłynie negatywnie na osiągnięcie celów środowiskowych dla wymienionych części wód, w tym będzie odbywała się w sposób zapewniający nienaruszalność przepisów prawnych dotyczących ochrony wód, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300, ze zm.). Planowane przedsięwzięcie położone jest poza obszarami wodno-błotnymi, wyznaczonymi na podstawie konwencji ramsarskiej, lub innymi obszarami o niskim poziomie wód gruntowych w tym siedliskami łągowymi oraz przy ujściu rzek poza obszarami wybrzeży i obszarami morskimi oraz poza obszarami wyznaczonymi jako strefy ochrony bezpośredniej i pośredniej ujęć wód. Analizując treść wniosku i załączników ustalono, że planowana inwestycja nie obejmuje działań na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wynikającym z map zagrożenia powodziowego. Charakter planowanego przedsięwzięcia oraz przedstawione warunki realizacji inwestycji nie spowodują zwiększenia zagrożenia powodziowego. Na podstawie informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnieniach można stwierdzić brak negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne. Przedmiotowe przedsięwzięcie, zarówno w fazie realizacji, jak i w fazie eksploatacji, przy zachowaniu środków i technik wskazanych w raporcie ooś, nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu negatywnie zaopiniował przedmiotową inwestycję. Zdaniem organu planowana inwestycja może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu, a kierując się zasadą przezorności stanowiącej zasadę prawa unijnego, te negatywne skutki traktujemy jak pewność ich występowania. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowiący dowód w ocenie organu nie zawiera procedur dotyczących eliminacji uciążliwości zapachowych i hałasu dla mieszkańców najbliższej usytuowanych, a prawna ochrona zdrowia i życia są wartościami nadrzędnymi. Wobec braku ustawy odorowej w sporządzonym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W opracowaniu przedstawionym w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko mimo, że spełniają ogólne normy stężeń nie chronią przed uciążliwością zapachową. Po zrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia dla rozproszonych zabudowań zagrodowo-mieszkalnych, najbliższa zabudowa oddalona 300 m, mimo braku regulacji prawnych określających wartości odniesienia substancji zapachowo-odorowych może oddziaływać negatywnie na zdrowie ludzi i ochrona przyrody zagrażając w sposób bezpośredni mieszkańcom miejscowości Rzeszotary-Zawady. W ocenie Państwowego Powiatowego inspektora Sanitarnego w Sierpcu raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pozornie spełnia wymogi formalne – tj. zawiera elementy wymienione w art. 66 ustawy ooś, ale pod względem treści są one niewystarczające do ustalenia wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia. W dokumencie tym nie przedstawiono jednoznacznie wpływu przedsięwzięcia na zdrowie ludzi i środowisko w aspekcie zagrożenia odorami, Dalej organ argumentuje, że prowadzony na dużą skalę chów zwierząt nie jest obojętny dla jakości i warunków życia ludzi mieszkających w pobliżu chlewni. Dzieje się tak głównie za sprawą uciążliwych odorów oraz zanieczyszczeń wód powierzchniowych i gruntowych w wyniku nawożenia gleby. W tej sprawie należy mieć zaś na uwadze przede wszystkim bliską odległość zabudowań mieszkalnych. W ocenie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu przedstawiony przez Inwestora raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie może być podstawą do ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Tym samym nie może być uznany za dowód w sprawie, że planowana inwestycja nie stwarza potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Kontrolowany w sprawie raport nie obejmuje analizy emisji wszystkich gazów do powietrza, które zidentyfikowano jako emitowane z chlewni. Wskazać należy, że objęte analizą gazy mimo, że spełniają ogólne normy stężeń nie chronią mieszkańców przed uciążliwością zapachową. Podczas eksploatacji omawianej instalacji należy się liczyć z możliwością uwalniania uciążliwych odorów, które będą także związane z cyklicznym czyszczeniem budynków inwentarskich, gromadzeniem i przechowywaniem, a także transportem gnojowicy. Następnie podano, że amoniak jest najbardziej uciążliwym dla środowiska naturalnego gazem produkowanym przez chlewnie i nie tylko, które wytwarzają również dwumetyloaminę, dwutlenek węgla, a także ketony i inne związki o charakterze odoru. Przebywanie przez dłuższy czas w strefie uciążliwej, powoduje niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi np.: ból głowy, złe samopoczucie, rozdrażnienie, poddenerwowanie, alergię, dolegliwości ze strony układu oddechowego, a nawet może prowadzić do stanów depresyjnych. W badaniach naukowych stwierdzono, że długotrwałe przebywanie w takich warunkach może powodować uspienie funkcji neurologicznych oraz wystąpienie alergicznego zapalenia pęcherzyków płucnych, a nawet prowadzić do astmy. Biorąc pod uwagę brak odpowiedniej ilości arealu do zagospodarowania nawozu naturalnego we własnym zakresie, skumulowanie analogicznych instalacji na sąsiednich działkach 309 i 310, możliwość negatywnego oddziaływania na zdrowie ludzi warunki środowiska, stąd Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu postanowił jak w opinii sanitarnej.

Pomimo pozytywnych uzgodnień Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Wójt Gminy Rościszewo, kierując się zasadą przezorności i zrównoważonego rozwoju oraz wypełniając obowiązki wynikające z ustawy o samorządzie gminnym, postanowił odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Inwestor nie jest zatem w stanie wykluczyć z całą pewnością oddziaływania inwestycji na środowisko. Stwierdzono również, że zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska, a drugą wolność

gospodarcza oparta na własności prywatnej o której mowa w art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. Nr 78, poz. 483). Społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.

Dogłębna analiza zapisów raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz uwag wniesionych przez mieszkańców miejscowości Rzeszotary-Zawady wskazuje, iż zamierzona inwestycja powoduje zmiany standardów jakości środowiska, odległość planowanej fermy od najbliższych zabudowań ludzkich nie stanowi gwarancji braku uznawanej miary uciążliwości dla mieszkańców Rzeszotar-Zawad. Z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji mieszkańcy będą narażeni na wszelkie uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem (odory itp.), co narusza zasady współżycia społecznego. Podejmując realizację takiej inwestycji należy mieć na uwadze nie tylko czynnik ekonomiczny, ale również ekologiczny i społeczny. Podejmowanie decyzji w sprawach szczególnie ważnych dla środowiska przyrodniczego oraz lokalnych społeczności należy dokonywać z niezwykłą starannością, bowiem decyzje ta mają bardzo znaczący wpływ nie tylko na teraźniejszą sytuację ekonomiczno — gospodarczą, a także na przyszłe pokolenia oraz dalszy, zrównoważony rozwój gminy. Projektowana inwestycja stanowi zagrożenie ryzykiem zdrowotnym, ekologicznym, także jest ingerencją w środowisko społeczno- przyrodnicze. Należy mieć na uwadze również uzasadnione obawy mieszkańców sąsiednich terenów o zagrożenie zdrowia, obniżenie poziomu komfortu egzystencji i zamieszkania w najbliższym rejonie projektowanej inwestycji. Ponadto, przygotowany na potrzeby inwestycji raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko nie spełnia kryteriów z art. 66 ustawy ooś w zakresie opisu wariantów inwestycji.

Mając powyższe na uwadze Wójt Gminy Rościszewo wydał decyzję o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia pn.: „Budowa chlewni do chowu świń o liczbie stanowisk 1950 szt. wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr ew. 310 obręb Rzeszotary Zawady, gm. Rościszewo”.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku za pośrednictwem Wójta Gminy Rościszewo w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.
2. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz 572, ze zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. W myśl art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, ze zm.) organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy. Informacje o wydaniu niniejszej decyzji zostały podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie (www.roszcziszewo.bip.org.pl), wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Rościszewie przy ulicy Armii Krajowej 1 oraz przesłanie do sołtysa miejscowości Rzeszotary-Zawady z prośbą o wywieszenie na tablicach sołeckiej i poinformowanie mieszkańców.

4. Zgodnie art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, ze zm.) organ właściwy do wydania decyzji dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W związku z powyższym treść niniejszej decyzji zostanie udostępniona na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Rościszewo – www.roszczewo.bip.org.pl na okres 14 dni od dnia wydania decyzji.

Pobrano opłatę skarbową w wysokości 205 zł zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a i poz. 45 część I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1154).

Wójt
Jan Bugajski

Załącznik:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia

Otrzymują:

1. Inwestor – (adres wg odrębnego załącznika);
2. Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Rościszewie - na okres 14 dni zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy ooś;
3. a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu,
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

**Załącznik nr 1 do decyzji Wójta Gminy Rościszewo
z dnia 7 listopada 2025 r. sygn. akt.: RRGKB.6220.60.2024
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), zwana dalej: „ustawą ooś”, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

CHRAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie wolnostojącego budynku inwentarskiego – chlewni o powierzchni zabudowy ok. 2000 m², wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, w którym prowadzony będzie rusztowy chów świń. Obsada chlewni (ilość stanowisk dla tuczników) wynosić będzie 1950 szt. Wielkość chowu w chlewni w jednym cyklu wyniesie 273 DJP. W projektowanej chlewni będzie utrzymywany chów bezściółowy – rusztowy, co będzie się wiązać z powstawaniem nawozu płynnego (gnojowicy). W tym celu planuje się w chlewni szczelne baseny podrusztowe pod kojami o pojemności min. 2500 m³, gwarantującej możliwość przetrzymania produkowanej gnojowicy w okresie min. 6 miesięcy zimowych. Planowany sposób magazynowania gnojowicy umożliwi stabilny proces jej fermentacji oraz właściwy okres retencji. Chów trzody chlewnej będzie prowadzony w budynku segmentowym parterowym, z pokryciem dachowym płytami warstwowymi, w cyklu otwartym, który charakteryzuje się wyselekcjonowanym chowem stada w systemie od warchlaka do tuczniaka. Wychów tuczników będzie następował do wagi ok. 110 – 120 kg. Jeden pełen cykl trwa przeciętnie do 4 miesięcy (max. 3 cykle w roku). Budynek do chowu trzody chlewnej nie będzie wymagać ogrzewania. Wentylowany będzie za pomocą max. 10 szt. kominów dachowych z wentylatorami o średnicy 0,92 m i wydajności ~23500 m³/h, na wys. h = 7,0 m, z wylotem wolnym. Wysokość budynku w kalenicy dachu wynosić będzie ~6,5 m.

Teren planowanej inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

WÓJT
Jan Bugajski